

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 25.

Sobota (Saturday) 14. 6. (June) 1986

DOPIS KNĚZE – KNĚZI V ČESKOSLOVENSKU

V Praze se konalo 9. dubna 1986 zasedání federálního výboru SKD (Sdružení katolických duchovních „Pacem in terris“ v Bratislavě rozšířené o protestantské duchovní 17.4.86). Zabývalo se „aktuálními úkoly PIT-u v následujícím období a podporou celospolečenských aktivit v souvislosti s dalším rozvojem naší vlasti“ - hlavně - (aby na žádost Ing. Vladimíra Janků, vedoucího sekretariátu pro věci církevní úřadu předsednictva vlády ČSSR) - tento federální výbor PIT udělal výzvu k věřícím na „podporu dalšího rozvoje ČSSR tím, že při květnových „volbách“ odevzdají jednotnou kandidátku Národní fronty a volili tak pro „život v míru“.

Ve vedení PIT-u jsou od loňského roku nějaké změny: Předsedou českého SKD je kapitulní děkan Václav Javůrek, předsedou slovenského SKD je poslanec SNR kněz Jan Zabák, který je zároveň místopředsedou federálního PIT-u celé ČSSR. Federálním předsedou SKD „PIT“ je prof. ThDr. František Vymětal, děkan CM bohoslovecké fakulty v Litoměřicích a poslanec České národní rady. Obě větve sdružení PIT mají i své tajemníky a moderátory. Také „Katolické noviny“ mají nové vedení a jen kanovník Jan Mára zůstává nadále ředitelem České katolické Charity.

Jeden z kněží, který byl v padesátých letech po dlouhou dobu v komunistických koncentracích a v Leopoldově dokonce „seděl a pracoval“ s dnešním šéfem strany a prezidentem Dr. G. Husákem, napsal loni novému předsedovi PIT-u následující přátelský dopis, který dobře vyjadřuje postoj většiny kněží k členům Sdružení PIT.

Bratře,
od studentských dob jsme se viděli jen jednou - r. 1968 v katedrále sv. Ducha v Hradci - ale to setkání bylo poněkud rozpačité. Nyní čtu, že ses stal předsedou PIT. Budí to ve mně a v mnohých zármutek a bolest. Nemíním ti psát „útoky, urážky a výpady“, jak praví ve svém projevu s. Milan Klusák /RP 3.11.1984, 4.269, str. 3; dále citováno jen MK/. Chci Ti napsat své osobní mínění, nakolik je sdíleno věřícím lidem, nevím, netroufám si však dovolit velkoustnaté vyhlášení, že mluvím jménem „drtivé většiny“ /nechci nikoho drtit/.

První bod se týká PIT. Nemyslím, že by Ti bylo neznámé a nejasné Prohlášení Kongregace pro klérus Quidam episcopi z 8.3.1982. Aby nebylo omylů, vyšel den nato oficiální komentář v Osservatore Romano, pak i, výslovně

písemně vyjádření prefekta kongregace S. Oddiho. Jistě se Ti dostalo do rukou, protože kard. Tomášek to oznámil všem ordinářům. Při slibu kněžské věrnosti na Zelený čtvrtek loni i letos hovořil k nám jednoznačně. PIT je zakázáno a nedovoleno, zde nelze kolísat, vaše řeč budiž ano - ano, ne - ne. Nyní posílá dopis, jenž obsahuje také stanovisko st. sekretáře kard. Casaroliho /7.11./

Jak jistě víš, byly snahy o desinformaci našeho kněžstva. Někteří ordináři tvrdili, že Sv. Otec ani kard. Oddi s nimi při jejich návštěvě v Římě o PIT nemluvili. Asi mají pravdu, ale to je přece zřejmý „stylus curiae“, že se o věcech rozhodnutých nedebatuje /v písemném styku to pěkně vyjadřovala klauzule „et amplius“, tj. o té věci dost/. Je to tedy jasné tomu, kdo jasno mít chce. Jistě také víš, že naše státní orgány

Dne 2. června r. 1541 - (tedy před 445 lety) - vypukl v Praze obrovský požár, jenž strávil větší část Malé strany a téměř celé městečko Hradčany s chrámem sv. Víta. Trvalo to téměř celé století, než bylo znovu vše vystavěno. Letohrádek královny Anny Jagellovny, manželky Ferdinanda I. habsburského (1526-1564) je toho výmluvným svědectvím.

nejsou příslušnými vykladači této věci. Na jedné straně napadají Jana Pavla II., mluví o „pravicových kruzích ve Vatikáně“ /M.K./, že prý arc. Poggi a kard. Casaroli mluví o PIT jinak atd... Mimochodem rád bych věděl, kdo jsou ve Vatikáně „levicové kruhy“ a komu podléhají. Autentický výklad Prohlášení není v rukou ani Státního úřadu pro věci církevní, ani v rukou ordinářů - těm je uloženo jeho provedení.

Potud jsou tedy věci jasné a jen složitá sofistika nebo hrubá neposlušnost tu může uplatňovat náhled jiný. Proč, z jakých úmyslů? Úmysly jedné strany jsou rovněž jasné, i když někdy více, někdy méně jsou zastírány průhlednými závoji. Nikoho však nenechávají na pochybách, že straně a vládě nejde o rozkvět církve, či dokonce o „naplňování principů kněžství“ /M.K./! Před lety vyh-

lásil místopředseda NF Tomáš Trávníček na shromáždění PIT v Olomouci ve svém známém projevu, že strana a vláda povede trpělivý a neústupný boj proti náboženství - jak jistě víš. Nyní je řeč opatrnější - socio-politická, ale cíle jsou stejné.

„S obzvláštním potěšením Vám vyřizuji osobní pozdrav presidenta ČSSR Gustáva Husáka. Hlava státu a naše volené orgány s velkou pozorností

(Dokončení na str. 12)

Jaroslav Seifert

Královský letohrádek

Kdykoliv zadívám se na Prahu
- a dívám se na ni stále
a vždycky bez dechu,
protože ji miluji -
obrátím mysl k Bohu
at' se mi schovává kdekoliv,
za hvězdnou mlhovinou
či jen za starým paravánem
prožraným od molů,
abych mu poděkoval,
že propůjčil tu velkolepou scénu
i mému životu.

Mně i mým radostem
a bezstarostným láskám,
mně i mým slzám bez pláče,
když lásky odcházely,
i mému hoři přehořkému,
když ani verše nesměly zaplakat
Miluji její ohořelé zdi,
ke kterým jsme se přimkly za
války,
abychom vydrželi,
A nevyměnil bych je za nic na
světě.

Ani za jiné,
i kdyby mezi nimi týčila se
Eifelka
a tekla smutně Seina,
ani za všechny zahrady ráje
plné kvítí -

Až budu jednou umírat
- a bude to již brzo,
ještě mi bude ležet na srdci
údel tohoto města.

Však bez milosti jako Marsyovi
at' seděna je kůže z těla
zaživa každému.
kdo by se dotkl tohoto města,
at' je to kdokoliv.
I kdyby sebelépe vyhrával
na svou flétnu.

(Ze sbírky Deštník z Piccadilly)

BLAHOPŘÁNÍ OTCŮM

AČKOLIV SI DEN OTCŮ VYMYSLILI NAŠI
PODNIKA VÍ AMERIČTÍ OBCHODNÍCI - (ÚDAJNĚ
K ODSTRANĚNÍ MANŽELSKÉ ŽÁRLIVOSTI PŘI
KVĚTNOVÉM SVÁTKU MATEK) - PŘEJEME VŠEM
NAŠIM TÁTŮM, TAŤKŮM I DĚDEČKŮM VŠECHNO
NEJLEPŠÍ K JEJICH OTCOVSKÉMU SVÁTKU.

Sloupek informací

**o příčinách zvýšeného zájmu
o náboženství v Československu
podle dr. Eriky Kadlecové,
býv. předsedkyně úřadu pro věci církevní
z doby „Pražského jara“,
která tehdy Dubčekovi doporučovala
„dohodu s Vatikánem“
o obsazení všech biskupství
a obnovu klášterů a řeholních řádů.**

V poslední době se často diskutuje o vzestupu zájmu o náboženství. Tento jev není omezen na naše československé poměry, na katolicismus, na křesťanství. Připomeňme alespoň dramatický růst významu islámu jako integrující ideologie řady hnutí a národů Asie a Afriky. Ty právě v něm hledají sebeuvědomění a pod jeho vlajkou uskutečňují vlastní vstup do světových struktur.

Pro naše poměry by bylo třeba konkrétněji znát, zda k oživení zájmu o náboženství dochází skutečně, v jaké míře, proč, a jaké důsledky lze z tohoto jevu očekávat.

Podloženou odpověď na žádnou z těchto otázek nelze dát. Nemáme k dispozici ani nejzákladnější data o vývoji religiozity. Pokusím se pouze shrnout postřehy a názory, které se projevíly v jednom rozhovoru na dané téma, a to ve vyhraněném marxistickém prostředí.

Už i otázka, zda a do jaké míry k oživení zájmu o náboženství dochází, se ukázala jako sporná a názory se značně liší podle místa a prostředí, v němž se pozorovatel pohybuje. Omezené osobní zkušenosti a kontakty, někdy i přání, zkrslují obraz. Z hlediska velkých čísel nebude posun k vyšší religiozitě u všeho obyvatelstva asi příliš znatelný. Jde spíše o probuzenou duchovní aktivitu určitých skupin, kterou však nelze podceňovat vzhledem k její intenzitě, odhodlanosti a možnému pozdějšímu vlivu. Při vši různosti zkušeností se zdá nesporně, že náboženství se bere vážněji, nebagatelizuje se, není vázáno na „periferní“ a zaostalé vrstvy obyvatelstva, ba ani v povědomí ostatních s nimi není jednoznačně spojováno. Zájem o náboženství a církevní život je, jak se zdá, patrnější ve městech, zvláště v Praze, než na venkově, dále mezi intelektuály

(došlo, jak známo, k řadě konverzí) a mezi mladými lidmi.

□
Proč dochází k oživení zájmu o náboženství?

V centru našeho rozhovoru byla otázka, proč k oživení náboženství dochází. V odpovědi je třeba vyloučit právě nejhlubší a nejpodstatnější roviny zájmu člověka o náboženství. Mám na mysli takové motivy, jako je potřeba opřít se o absolutní neotřesitelné jistoty ve dnech tápání, hledání smyslu nebo toho, co za něj člověk pokládá, touha po zhodnocení i toho nejobožejšího života, nutnost se vyrovnat se zážitkem trvalého ponížování, křivdy, volání po spravedlnosti a odplatě, problémem nemoci a bezmoci, ztráty nejbližších, a v absolutní koncentrované podobě protest proti smrti jako neodvolatelnému, definitivnímu, absurdnímu zmaření a zmrhání všech snah, obětí a hodnot, které v sobě lidský život uzavírá...Škrtneme-li předpoklad Boha, uspokojující odpověď na to vše neexistuje.

Vylučujeme-li tuto nejhlubší vrstvu, je to proto, že tu byla, je a bude vždy. Je trvalým otazníkem a výzvou a nemůže tudíž nezprostředkovaně způsobovat růst nebo ústup religiozity.

Oživení zájmu o náboženství není jen místní záležitostí, je tedy třeba se podívat, jaké pro ně existují všeobecné předpoklady.

□
Tři všeobecné důvody kritiky náboženství a církve.

Proces sekularizace, kritiky náboženství a církve byl v minulosti veden v podstatě po třech liniích:

- jako útok na svatozář feudálních institucí, at' již z pozic liberalismu, demokracie, socialismu či anarchismu - tedy boj za svobodu, rovnost a bratrství lidí;

- jako útok vědy a kritického myšlení na poručnickování a cenzurování ze strany církve (později na sama církevní dogmata), omezující svobodné bádání; je znám stručně jako spor vědy s náboženstvím;

- jako kritika rozporu mezi teorií a praxí křesťanské společnosti, kritika pokrytecké morálky, zajišťující se křesťanským učením.

Doba krinolin a honzíků nebyla idylická, a měřeno dnešní životní úrovní, možnostmi lidí a způsobem vnějších vztahů mezi podřízenými a nadřízenými není čeho litovat. Z hlediska, které nás zajímá v souvislosti s náboženstvím, měla však tato doba jedno podstatné - víru v budoucnost. Charakteristickým rysem ev-

ropského myšlenkového ladění byl optimismus, seběvědomí, víra v člověka, pokrok, rozum, vědu, možnost štěstí pro všechny. Při vši mizérii bylo pro co žít, k čemu se upnout, at' již to byly sociální a politické zápasy, ekonomické projekty nebo vědecké a technické objevy.

Snažení nebylo marné. Podařilo se rozbít překážky, které stály v cestě za vytčenými cíli. Všeobecně závazné a sankcionované církevní příkazy a zákazy ztratily svoji sílu. V různých částech světa padl feudalismus, kolonialismus, kapitalismus, k moci se dostali ti, kdo slibovali uskutečnit rovnost, volnost bratrství, vládu lidu, revoluci proletářů všech zemí, konec panství bílého muže. Věda nabídla vlastní obraz světa a jeho vývoje. Vědecké poznání přineslo i obrovské praktické úspěchy, které změnily celý dosavadní tradiční způsob života, a to u všech vrstev obyvatelstva.

Věk svobody, štěstí, křesťálových vztahů mezi lidmi přesto nenastal. Sny byly zabity tím, jak se uskutečňovaly. Reálné společnosti, at' již založené na jakkoli odlišných principech, se ukázaly být karikaturou idejí, za jejichž uskutečňování jsou vydávány. Reklamní ovace vlastním výtěžkům, jimiž se předstihují představitelé každého z nejlepších světů, na tom nemohou nic změnit. Výsledkem je totální deziluze, zmatek, hrůza z budoucnosti, ztráta perspektiv. Navíc neexistuje „velký projekt“, který by podmaňoval a burcoval. Zůstala atomizace soukromých ulit, zoufalství terorismu, slintavé šilhání po ráji u sousedů.

□
Ani moderní věda člověka neuspokojila.

Člověk má pocit, že ho podvedla i věda. Ucelený, uspořádaný obraz světa, kterým včera věda nahradila staré mýty, dnes tatáž věda opět rozbila a rozdrobila. Relativizovala a zkomplikovala všechny poznatky do té míry, že se pro většinu lidí staly něčím nepřehledným a nepochopitelným. Posun představ o prostoru, čase, struktuře hmoty, přičinnosti, kosmu, který jsme museli absolvovat za poslední tři generace, nemá obdoby v celých dějinách lidského poznání. Množství objevů, rozsah znalostí a s tím spojená specializace vytvářejí stav, kdy i vysoce kvalifikovaný vědec v jednom oboru je bezmocně neznaný ve většině ostatních oblastí. Na pověstného „muže z ulice“ chrlí popularizovaná věda jednu jistotu, že vesmír je nekonečný,

jednou opak této jistoty, tu příkaz požívat špenát, tu radu vyhýbat se mu.

Podobný přemet jsme zažili i v důsledcích praktické aplikace vědeckého poznání. Nadšení, s nímž byly vítány vynálezy pro pokrok a blaho lidstva, patří minulosti. Na základě zkušeností s důsledky stále se rozšiřujících možností člověka měnit svět bylo nadšení vystřídáno skepsí, ba hrůzou. Věda ve spojení s hamižností učinily z moderního člověka krále Midase. Vše, čeho se dotkne, mění se v nepředstavitelné bohatství věcí. Jejich množství přeměňuje zemi ve smetiště, jejich rozkladné zplodiny pronikají do živých těl v proměněném chlebu, vodě, vzduchu.

Po tisíciletí užíval člověk přírody tím, že si ji přizpůsoboval. Potlačoval to, co považoval za škodlivé, rozmnožoval a pěstil to, co mu sloužilo. Tato činnost stačila, aby země změnila svou tvář, aby se místa soužití nesčetných druhů rostlin a živočichů stala lidským sídlištěm, v němž je trpěno pouze to, co slouží jedinému druhu. Dvacáté století přineslo v tomto vývoji další, velmi podstatné novum. Dovedeme vyrábět látky, které v přírodě nikdy neexistovaly, a nyní tuto novátorskou sféru přenášíme i do sféry života. Pokoušíme se pomocí genového inženýrství o podstatnou přeměnu vlastností živých organismů zevnitř. Jestliže donedávna každý pokrok vědy a techniky vyvolával obdiv, pocit vítězství ducha, dnes se současně s tím - a někdy i místo toho - vkrádá úzkost z nechtěných důsledků. Co to může udělat v míru? Co za války?

Nejde jen o důsledky nechtěné. Na základě nových vynálezů se objevily možnosti kontrolovat lidi, ovládat je a manipulovat s nimi v míře nikdy dříve nemyslitelné. Poznání, které slibovalo dát člověku svobodu, hrozí, že jí bude definitivně zbaven.

S iluzemi o člověku od přírody dobrém a vychovatelném, který je jen neblahými okolnostmi doháněn k zlému, to nedopadlo lépe než s předcházejícími. Nový člověk nové společnosti, který zdobil výklady o morálce zítřka, tiše zmizel ze scény. Rostoucí projevy agresivity, cynismu a lhostejnosti jsou problémem všude na světě. Na místo rozmachu nadějí nastoupila kocovina. Základním pocitem je strach - strach z války, z vody, kterou piješ, z pokrmu, který dáváš dětem, vzduchu, který musíš dýchat, ze souseda, který tě udá; kolegy, že tě vydatí z

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(U SPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NARODU

VYDAVA KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDE: Father VOJTECH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatce:

BY MAIL: In US per year \$30

In Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry I. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

místa, strach z bílých, černých, žlutých, barevných, strach z Rusů, komunistů, imperialistů, revanšistů, strach z těch, co mají hlad a z těch, co mají zbraně. Kdysi psal člověk i ve vězení Utopii. Dnes přišel horory.

Ztráta domnělých jistot nutí člověka hledat jistotu věčnou, obrací se k církvi, zvláště když se „zmodernizovala.“

V této situaci člověk znovu hledá útočiště v náboženství a církevním společenství. Je to tím snadnější, že i církve se poučila z náporu kritiky, již musela čelit. Zjistila, že ztráty a porážky, jež utrpěla, mohou být ve svých důsledcích cennější než hodnota pozic, které musela vyklidit. Urazila značný kus cesty od Syllabu k aggiornamentu, od vatikánských vězňů k létajícím papežům. (Vysvětlivky: Syllabus - seznamy z r. 1864 a 1907, v nichž papežové odsuzovali moderní filozofické a teologické směry. - Aggiornamento - snaha přizpůsobit církve současnosti. - Vatikánský vězeň - přezdívka papežů, kteří v letech 1870-1929 neopouštěli Vatikán z protestu proti obsazení Říma královským vojskem.)

Zvláště po nástupu Jana XXIII. se datuje výrazné oživení činnosti kurie a celé katolické církve a následkem toho i oživení zájmu celosvětové veřejnosti a aktivity katolicismu. Nezvyklé, někdy překvapující iniciativy se týkají jak vnitrocírkevních záležitostí, ekumenických snah uvnitř křesťanství a navazování kontaktů s mimokřesťanskými náboženskými společenstvími, tak nebývalé, nově pojaté angažovanosti církve v oblasti profánního dění. Církve se snaží vystupovat v roli obhájce, kritika, inspirátora, eventuálně i prostředníka, aniž by vstupovala do politiky tradičními politickými prostředky. Prohlašuje, že sama politický program nemá, nespojuje se žádnou politickou organizací, nechce zasahovat do světské vlády, vyhrazuje si však právo vyslovovat se k morálním otázkám politiky. Je to ideální a prakticky nezranitelná pozice. Umožňuje jí zaujímat stanoviska, aniž by přejímala zodpovědnost, vytyčovat cíle, aniž by na sebe brala povinnost prokázat jejich uskutečnitelnost. Každá existující moc se vůči ní dostává do nezáviděníhodné pozice, kdy je upachtěná praxe mařena ideálním nárokem.

V oblasti kultury se církve snaží neporučnickovat to, čemu nerozumí, je vyčkávavě to-

lerantní vůči vědeckému výzkumu, pokouší se absorbovat jeho výsledky. Zvláště přírodovědcům nebrání, aby zkoumali skutečnost bez předpokladu Boha. Značnou opatrnost projevuje i ve vztahu ke společenským vědám - vyhýbá se konfliktům, kde jí nejdu přímo „na tělo“.

Byl by hluboký omyl považovat nové rysy z rozchodu s minulostí. Něco podobného je v církevním organismu nemyslitelné. Vůle a schopnost přizpůsobit se modernímu světu má přesný smysl a meze a je pouze cestou k tomu, aby svět byl přizpůsoben církvi, jejímu učení. Chápat aggiornamento jinak by bylo naivitou ze strany jedné a herezí ze strany druhé.

Všeobecný marasmus v dnešním komunistickém Československu

Atmosfera u nás nese všechny známé znaky marasmu, skepse, bezvýchodnosti a apatie. Nejen že naše země nebyla všeobecně krize ušetřena, ale v mnohém směru je deziluze hlubší, protože naděje byly vypjatější a spád od opojení k rozčarování příliš rychlý a prudký. Připomeneme-li si euforii z doby osvobození (kterou mimochodem v této síle a všeobecnosti nemohla prožít žádná z nových socialistických zemí s výjimkou Jugoslávie), je jasné, že dříve nebo později byly drasticky rozbíjeny představy o budoucnosti - ať již jakkoli rozdílné - všem složkám obyvatelstva. Rok 1948, procesy a léta padesátá, a konečně srpen 1968 jsou nejmarkantnější rozcestí, kdy další a další bloky lidí ztrácely půdu pod nohama a iluze o blízké uskutečnitelnosti „nového a lepšího“ světa. Nově nastupující generace se již nepodílely na nadějích, ale spoluprožívaly jejich pád.

Současný stav společnosti a mezilidských vztahů v ní byl popsán jak vědeckými tak uměleckými prostředky a není třeba nosit dříví do lesa. V dané souvislosti se chci zmínit o jediném aspektu. O tom, jak současná podoba teorie a praxe, označované jako marxismus - leninismus, otupuje u lidí intelektuální kritičnost a navyká na typ myšlení, vlastní náboženství. Značný díl toho, co režim v náboženství kritizuje jako nepřijatelné, současně lidem vnucuje, navíc v pokleslé podobě. Vyžaduje, aby předstírali, že věří tvrzením, jež evidentně odporují rozumu i každodenní zkušenosti, nutí je vyjadřovat se k věcem, o nichž jim blokuje informace. Oslovuje je mrtvým liturgickým jazykem, který v

sobě sice nese poselství, ale jiné, než o kterém zdánlivě vypovídá. Proměnil ve formální rituál celý veřejný a politický život, počínaje schůzemi, přes sjezdy, První máje, Velká Výročí až k volbám. Účast na obřadech dává jedněm vysvědčení loajálnosti, druhým uspokojení, jak všechno klapě. Režim obdařil instituce všemi ideálními atributy, které jsou obsaženy v jejich ideologickém pojmu, a toto zbožnění hravě překlenulo rozdíl mezi církví viděnou a neviditelnou. Neomylnost sice není uzákoněna, nicméně se všeobecně přiznává představitelům k doživotnímu držení. Je-li pravda dočasná, souhrn základních tabu je trvalý a vešel do povědomí i podvědomí všech. Výpočet hlavních i vedlejších titulů vedoucích osobností, uváděný s důkladností hodnou Domu staříckého mocnáře, hlásá, že jejich nositel není nic, místo v hierarchii všechno. Opršelé transparenty a agitační poutače jsou divná boží muka našich silnic; soch je méně, snad proto, že výrobní termín by mohl přesáhnout dobu uctívání zobrazovaných. Oficiálně je vedena přísná hranice mezi neuvěřitelností, na něž mají lidé věřit, a neuvěřitelností, v něž věří církve - ale tato hranice nemusí být každému tak jasná jako profesionálním ideologům.

Degradace vědy na oblast činnosti řízenou zvenčí a podrobenou jiným kritériím, než jsou její vlastní, způsobuje, že řada oborů zplaněla, v jiných bylo bádání prakticky umrtveno. Objevil se i jiný paradoxní důsledek. Zahanbující zkušenosti s oficiálním odsouzením řady objevů a celých vědních disciplin vyvolaly trapnou nejistotu před další blamáží. Stalo se problematickým i to nejzákladnější - co vůbec může a co nemůže být předmětem vědeckého zkoumání. Honíme sněžné muže, fotografujeme létající talíře, vyhlížíme návštěvy mimozemšťanů a hledáme stopy jejich pobytů, dumáme nad parapsychologií - a to jsou ještě ty nejsolidnější výlety do světa otazníků. Náchylnost k obskurním myšlenkám a praktikám je šokující. I za našimi encyklopedisty stojí ironický stín hraběte Cagliostro.

Vyhlášení marxismu - leninismu za státní ideologii a z toho vyplývající zatlačování náboženství u nás působí dvojznačně. Navenek dosáhlo velkých úspěchů. Z církvi odešli ti, kdo se k nim hlásili ze společenských důvodů - že se tak slušelo, že to dělali jiní, že tím demonstrovali svoji loajalitu k uznávaným hod-

notám. Jinými slovy dezertovali lidé, kteří setrvali v církvích z jiných než náboženských důvodů. Postupně odpadli takoví, jichž víra byla mělká a neobstála bez opory obecného souhlasu, a tím spíše v situaci, kdy se její vnější projev střetával s nevlí autorit. (Bylo by ovšem hrubým zkrácením domnívat se, že všichni nebo většina těch, kdo se rozešli s náboženstvím, tak učinili z oportunních důvodů. S jejich rozhodnutím arcit' nemají usnesení a výnosy nic společného.)

Církevní zvyklosti, slavnosti a obřady byly vytlačeny z veřejného života a stáhly se do kostelů, modliteben a soukromí rodin. Církve - včetně katolické - se staly církvemi diaspory. Pro katolickou církev, přivýklou roli církve kdysi státní a tradičně církve lidové, bylo obtížné přeorientovat se do nového postavení, které vyžaduje zcela jiný typ kontaktů a činnosti. (Nekatolické církve nebyly situací zaskočeny do té míry, diaspora byla pro ně zažitou praxí.) Její situace byla navíc komplikována narušením organizační struktury, když byla znemožněna činnost řeholí a mnoha ordinářů. Na druhé straně to vše otevřelo prostor pro osobní iniciativy, nekonvenční a vynalézavé způsoby práce.

Nesmyslnost a nespravedlnost marxismu s policejním režimem, lež a přetvářka privilegovaných straníků vracejí doma lidem zájem o víru v Boha.

Církve jsou ve společnosti reálného socialismu nenormální a nenormalizovatelný útvar, ale přitom útvar naprosto legální. Nejsou součástí Národní fronty a tím se stávají cizím prvkem ve struktuře společnosti. Vyplývá to z jejich nejvlastnější podstaty: nemohou ani formálně uznávat vedoucí úlohu strany a také strana nemůže takové uznání uplatňovat. Jsou zbaveny sebemenšího podílu na moci, ba

ani ve vlastních řadách nemají mocenské prostředky, jak vynutit uposlechnutí příkazu, který není přijat dobrovolně. Soudržnost, vnitřní disciplína a závaznost víry mohou být založeny výhradně na autoritě. V této slabosti je síla a výjimečnost. Prakticky se nemohou projevit žádné odpuzující vlastnosti, jichž ani ony nejsou ušetřeny. Na temném pozadí vystupují církve jako čisté a svědčící, nepoznamenané přísluhováním. Jejich učení a způsob života jsou absolutně jiné, než co se vnucuje. Ukazují východisko a naději tam, kde je jiní nevidí. To jsou právě vlastnosti, které přitahují lidi znechucené bezobsažností a bezperspektivností života kolem. Věřící nemusí nikoho slovy ujišťovat o opravdovosti svého přesvědčení a nezištnosti své angažovanosti - vystupovat jako křesťan není, jak známo, cesta ke kariéře. Styk s nimi dává pocit společenství uslechtilých lidí a určité vlastní pozitivní výlučnosti. Vzájemná pomoc a opora, přátelské zázemí, které jediné v atomizované společnosti nahrazuje chybějící vztahy, jsou v církevních společenstvích navíc umocňovány metafyzickým aspektem - potkáváním Boha v bližním.

Přitažlivost náboženství a církevního společenství má tudíž naprosto jednoznačně příčiny uvnitř společnosti.

Odmítáme-li hledat „vínka“ v ideologickém náporu zvenčí, neznamená to, že současná podoba a politika církevních center v zahraničí, stejně jako aktivita církvi v jiných zemích nehrají roli. Markantní je to zvláště u katolíků. Novum je, že Vatikán po zvolení polského papeže nejen pracuje s perfektní znalostí problémů socialistických zemí, ale přímo z nich vychází. Dá se říci, že je dokonce absolutizuje, přenáší do jiných oblastí, kde je sociálně politická situace diametrálně (Pokračování na str. 7)

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organismujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

**6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402**

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

DOBA "BĚHEM ROKU"

11. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, dobrotivě vyslyš naše prosby. — Bez tebe lidská slabost nezmůže nic, — jen ty jsi síla všech, — kdo v tebe doufají. — Nepřestávej nám pomáhat svou milostí, — abychom plnili tvá přikázání — a svou vůlí i činy se ti líbili. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všech ny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY SAMUELOVY
(2 Sam 12, 7-10, 13)

Nátan řekl Davidovi: "Tak pravi Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vyvolal z ruky Saulovy. Dal jsem ti dům tvého pána a žen tvého pána do tvého klína, dal jsem ti dům Izraele a Judy. Jestliže je to málo, cokoliv jiného ti přidám.

Proč jsi pohrdl slovem Hospodinovým, že jsi učinil, co je zlé v jeho očích? Chetitu Uriáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zabil jsi ho mečem synů Ammonových. Proto se již nikdy nevzdáší meč od tvého domu za to, že jsi mnou pohrdl, když jsi vzal manželku Chetity Uriáše, abys ji udělal svou ženou."

David řekl Nátanovi: "Zhřešil jsem proti Hospodinu!" Nátan odpověděl Davidovi: "I Hospodin odpouští tvých hřích, nezemřeš!"

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANŮM
(Gal 2, 16, 19-21)

Bratří! Jsme si vědomi, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když začne věřit v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je Zákon nařizuje. Z toho důvodu jsme přijali víru v Ježíše Krista. Tak jsme byli uznáni za spravedlivé proto, že jsme uvěřili v Krista, ne proto, že jsme dělali skutky Zákona. Pro skutky Zákona nebude žádný člověk uznán za spravedlivého.

Vždyť skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych tak žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřížován. Žiji ovšem, ale to už nejsem já, nýbrž ve mně žije Kristus. Ale tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on ke mně pojal lásku a za mne se obětoval. Já nepohrdám Boží milostí. Kdyby se totiž k ospravedlnění docházelo zachováváním Zákona, pak by Kristova smrt byla zbytečná.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁSE
(Lk 7, 36-50)

Jeden z farizeů pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a zaujal místo u stolu. V tom městě byla žena, hříšnice. Jakmile se dověděla, že je u stolu ve farizeově domě, přinesla alabastrovou nádobu vzácného oleje, přistoupila a pláčem ze zadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem.

Když to spatřil farizeus, který ho pozval, řekl si v duchu: "Kdyby to byl prorok, musel by poznat, co je to za ženu, která se ho dotýká, že je to hříšnice."

Ježíš mu na to řekl: "Šimone, chceš ti něco povědět."

On řekl: "Pověz, Mistře!"

"Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli, čím dluh splatit, oběma odpustil. Který z nich ho bude mít raději?"

Šimon odpověděl: "Mám za to, že ten, kterému odpustil víc."

Řekl mu: "Správně jsi usoudil!"

Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: "Pohled' na tuto ženu! Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nenalil, ona však skropila mé nohy slzami a otírela je svými vlasy. Nepochybil jsi mě, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy. Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však mi vzácným olejem pomazala nohy. Proto ti pravím: Musely jí být odpuštěny mnohé hříchy, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se málo odpouští, málo miluje."

Řekl jí: "Jsou ti odpuštěny hříchy." Ti, kteří s ním byli u stolu, začali si říkat: "Kdo to ten je, že dokonce odpouští hříchy?"

Tomáš Špidlík:

Jakub zápasí
s andělem

Viděli jsme italský katechetický film pro školy na téma z biblických dějin. Ve čtyřech dílech se tu ukazovala historie Jakubova, jak ji známe z Genese. Presentovali jej ovšem jako líbivého sympatického jinocha, kterému určité matka nadřazuje proti nevhlednému Ezauovi. Není divu, že se do něho zamiluje pak i Ráchel, elegantní slečna se salonními pohyby. Film může sympatičnost osob vyjádřit prostředky, které má k dispozici. Že se z Jakuba při službě v Mezopotamii najednou vyvine geniální konstruktér primitivních dřevěných mašin na zavodňování pole, nebo na stloukání mléka, tomu se divák rád zasměje. Je to milé. Přírodní scény z života pastevců jsou líbivé barevné. Ostatně, autor filmu nepustil uzdu fantazii nijak přespříliš a přidržel se toho, co vypráví Bible.

Pochopitelně nemám v úmyslu zmenšovat cenu školních pomůcek tohoto stylu. Kdo jich umí použít, mnoho dobrého jimi dosáhne. Ale přesto všechno mně přitom vždycky napadne smutná myšlenka. Film má lidem přiblížit Bibli. A jak málo biblického myšlení tu najdeme!

Je biblické vypravování opravdu tak zásadně odlišné od vypravování povídkových, románových či filmových? Něco společného tu ovšem musí být. Vždyť biblická vyprávění jsou literární útvary židovského národa a ty nemohou být docela cizí všelidským ideálům. Pokusme se tedy na prvním místě podtrhnout to, v čem se Bible shoduje s historikami nebiblickými.

Na prvním místě tu bývá jako v pohádkách a filmech „happy end“ - šťastné zakončení; chudí zbohatnou, pronásledovaní zvítězí, zamilovaní se vezmou. Nejsou snad všechny tyto prvky i v biblickém vypravování o Jakubovi? Proč bychom se divili, že jich moderní filmaři umí využít? Ezau ho doma pronás-

leduje, prchá do ciziny. Cesta je zlá. Ale všechno dobře končí. Vráť se domů bohatý a šťastně ženatý. Dokonce to končí líp než pohádka. V pohádce by divoký Ezau zahynul nebo zchudl. Zde se bratři smíří a rovně se rozdělí o zemi.

Druhý společný motiv mezi Bibli a pohádkami, či povídkami je ten, že tu jde o napínavé vypravování. To, co se má stát, se nestane hned, ale vyvíjí se v čase, dějinně. Je tu jistá logická nit, ale na každém kroku číhají překážky a nepředvídanosti. Na prince, který jde za devatery hory, číhají u cesty obludy, které musí přemoci. Historie Jakubova není žádná mytologie. Tu jsou obludy docela konkrétního života: závist i pomstychtivost bratra a vychytralost tchána. Ty přemoci je těžší než zabít draka.

Toto vítězství nad zlem je ovšem nějak odůvodněno. V pohádkách vystupují vedle čarodějnic a draků také dobré bytosti, které mají nadpřirozenou sílu a úkol pomáhat ve světě všem dobrým lidem. Zdá se, že je v Bibli podstatně rozveden též motiv, nikoliv však mytologicky, nýbrž nábožensky. Tou dobrou bytostí je ovšem Bůh. To nás nepřekvapuje. Divné však je to, že tu není jasné a přesné rozdělení mezi dobrými a zlými, jako je tomu v pohádkách. Ezau je sice člověk divoký, lovec a válečník, ale není žádný zloduch. Jakub je mírnější, ale není žádný světec. Utíká z domova před Ezauem ne proto, že je pronásledovaný pro spravedlnost, ale pro podvod. Lží okradl bratra Ezaua o prvorozené požehnání.

Čím to tedy, že je Bůh s ním, že se mu zjevil, a že ho chránil na všech cestách? V Bibli se zdůrazňuje nový motiv, unikající logickým předpokladům - „Boží vyvolení“. To se tu pak projevuje na každém kroku. Pokud je Bůh s ním, všechno jde; jakmile jenom málo Bůh zaváhá, všechno padá. Tragicky se to jeví na konci, když se Jakub vrací do rodné země se vším co ve světě vyzískal. Ted'

už se zdá, že je bohatý a mocný, vypadá jakoby se už nikoho nemusel bát, a přesto v posledním okamžiku zápasí s andělem a všechno může ztratit (Gen 32,23 násl.)

Cíl biblického vypravování je jasný. Všecka síla a sláva člověka je od Boha. Bible není homérovský epos o hrdinech. Nejsou to ruské „byliny“ o bohatýrech bát'ušky Vladimíra. Je to chvalo zpěv, Magnificat na Boha, který sesazuje mocné s trůnu a povyšuje ubohé (Lk 1,32).

V eposech lidstva se totiž normálně oslavuje ctnost. Slovo ctnost pak pochází v češtině od slovesa ctíti, mít v úctě. V primitivní společnosti se ctí především síla, mužnost. Také latinské virtus, ctnost, je od slova vir, muž, chlap. Podobně je i řecké andreia od anér. Tyto válečné ctnosti se ovšem v civilizované společnosti zušlechťují. To, čemu říkáme „mužný charakter“ už není nutně rváčství, ani vojenské vlohy. I tělesně slabý člověk se stává mužným, když dodrží slovo, když se nebojí vyznat své přesvědčení, když se chová korektně a spravedlivě k jiným. Ale je to vždycky vlastnost, kterou obdivujeme u muže, tj. u člověka. Starověcí filosofové sice disputovali, je-li schopna ctnosti i žena. Ale možná že byla ta celá diskuse jen vtípná hříčka se slovy, jako kdybychom my vtípně mluvili o vynikající „mužnosti“ žen. Rozhodně však o ctnosti žen nepochybovali křesťané. Viděli totiž na vlastní oči mučedníky i mučednice statečně umírat.

Avšak důvod, proč se křesťané tolik zastávali rovnosti žen s muži pro ctnost nebyl jenom psychologický. Nebylo to jenom proto, že by se přesvědčili o síle žen. Důvod je dogmatický, v duchu staré biblické tradice. Neříkají, že žena je stejně silná jako muž, ale spíš opak: muž je stejně slabý jako žena. I kdyby byl ve svalech silák, jde-li o splnění velkých Božích plánů ve světě, rozhodně na to nestačí. Bible nechválí ctnost lidí. Ctí na prvním místě sílu Boží, která i slabého člověka dovede k tomu, aby vykonal něco nadlidského, něco, čemu se musí podívat i silní. Ezau byl podle líčení Bible jistě silnější než Jakub. Jeho otec ho měl raději, a to znamenalo v patriarchální společnosti mnoho. Ale Jakub nakonec dostal prvenství, protože Bůh byl s ním.

Proto i dnes, přejeme-li někomu „Bůh buď s tebou“ - přejeme mu všechnen možný úspěch v životě. Jeden člověk a Bůh, to už je většina ve světě.

PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAMUDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vas obslouži a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNSA

Vzpomínková slavnost na lidické mučedníky v Crest-Hill, Illinois

V sobotu 7. června jsme se sešli u pomníčku lidických mučedníků v obci Crest-Hill u biskupského města Joliet, Il., nesoucí kdysi jméno Lidice.

Přicházíme sem každým rokem, abychom vzpomněli na hroznou tragedii násilí, surovosti a bezpráví, která se udála za nacistické okupace naší vlasti v Lidicích v Čechách u Kladna 10. června 1942.

Při této vzpomínce si vždy s bolestí uvědomujeme, že zápas s krutou hrubou silou násilného nacistického režimu, jehož oběťmi se stali i obyvatelé poklidné obce Lidice, se neskončil jen jeho pádem na konci druhé světové války. V době nestálého „míru“ po druhé světové válce všude na světě - dříve anebo později - došlo a stále ještě dochází k novému zápasu s brutální silou rudého komunistického režimu sovětského, který také usiluje o světovou nadvládu, jako se o ní pokoušel Hitlerův nacismus, jenomže si při tom počíná vychytraleji. A právě v této době dnes žijeme. V době lidských obětí a tragedií, mezinárodního napětí, neklidu a nejistoty. Z lidické vzpomínky se vždy rozcházíme s přáním v duši, aby dobří lidé, třeba i různých náboženských a politických přesvědčení, zapomněli na to, co je rozděljuje a aby se spojovali a vzájemně si pomáhali, aby dobro, láska a úcta člověka k člověku zvítězily ve světě tím, že je budou šířit kolem sebe. Jsme tím povinni nejen lidickým mučedníkům, ale všem těm, kteří nespravedlivě trpí dnes v kterékoliv zemi a zápasí o stejný ideál.

Vzpomínku v Crest-Hill pořádá Československo - americký kongres. Obřadníkem byl vlastenecký krajanský pracovník předseda ČSA - „Fraternal Life“ - br. James Krákora. Slib americké vlajce přednesla tajemnice kongresu ses. Jane Štěrba. Státní hymnu americkou a československou - (a později i vhodně volenou směs národních písní) - svým lahodným hlasem zazpíval p. lékárník Vladimír Holeček. Českým řečníkem byl učitel Mortonovy školy, v krajanském životě dnes už známý a činný br. Tony Jandáček - stejně tak jako br. George Vytlačil, tajemník ČSA - „Fraternal Life“, který pronesl projev anglický. Oba tyto závazné projevy otiskujeme v dnešním čísle H.N.

Vzpomínka byla zahájena prosebnou a ukončena děkoy-

nou modlitbou našeho obětavého misionáře Otce Vojtěcha Víta, O.S.B., kaplana Národního svazu českých katolíků. Básně na lidické téma předpřesly žačky školy T.G.Masaryk Andrejka a Julinka Mikušikovy, které i s maminkou byly oblečeny v krásných malebných národních krojích; stylisovaný dopis lidické ženy přečetla vždy věrná Ivonka Aprimová.

K pomníčku byl položen věnec jménem Československo - amerického kongresu, Ústředny moravských spolků a Moravské kulturní společnosti. Rovněž obyvatelé Crest-Hill předtím než jsme přišli, dali k pomníčku malý věnec, na důkaz, že i oni vzpomínají a že v dnešním duchovním světovém zápase jim české Lidice zůstávají výstrahou.

Autobus, sponzorovaný Svobodnou obcí, ochotně vypravila krajanská cestovní kancelář Čihák - World Travel, Inc. Mnozí účastníci přijeli jako vždy obětavě svými auty. - Pietní slavnost jsme zakončili zpěvem Svatováclavského chorálu.

Lidická vzpomínka i připomínky z historické tragedie z roku 1942 byly promítány v 5:00 hod. odpoledne a v 10:00 hod. večer televizní stanicí čís. 5., jejímž reportérem br. J. Krákora už u lidického pomníku vřele poděkoval za jejich živý zájem a vynaloženou námahu.

xxx

Milí přátelé, bratři a sestry -

Scházíme se dnes u tohoto pomníku, abychom si znovu připomněli onu krvavou tragedii, která se odehrála 10. června 1942.

Malebná vesnička Lidice u Kladna, jejíž obyvatelé neměli neprosto žádného podílu na aténatu na Reinharda Heydricha se nicméně stala obětí nacistického běsnění. Na zahradě Horákova statku bylo tehdy hromadně popraveno 173 mužů, včetně třiasmdesátiletého katolického faráře. 184 žen bylo odvečeno do koncentračního tábora v Ravensbrücku a 100 dětí bylo násilně odtrženo od svých matek a většinou posláno do koncentračních táborů v Polsku. Několik menších dětí bylo přiděleno německým rodinám k poněmčení.

Všichni příslušníci rodiny Horákovy a Stříbrných byli dodatečně popraveni, protože jejich synové, Josef Horák a Josef Stříbrný v té době údajně sloužili u anglického letectva. Sudetský Němec a zapřísáhlý nepřítel českého národa, Karl Hermann Frank osobně dohlížel na to, aby Lidice byly úplně srovnány se zemí. Na

konci druhé světové války bylo zjištěno, že celkem 248 lidických občanů bylo buď zastřeleno nebo utýráno Němci pro zastrášení českého národa.

V neděli 12. července 1942 se konala na tomto místě pamětní tryzna na které byl hlavním řečníkem americký státník Wendell Willkie. Prohlásil tehdy: „Protože vrah Heydrich byl zabit, Lidice žijí. Protože lidické svítily zhasly, rozsvítil se plamen, který nikdy nezhasne. Všude, a zejména ve Spojených státech severoamerických roste vlna tvrdého, neúprosného odhodlání. Dokud se dějí v jiné zemi věci jako bylo zničení Lidic a zavraždění Lidických, nemůžeme se zastavit, dokud si nebudeme jisti, že Němci nemohou opakovat podobné zvěrstvo u nás.“

Brzo po tom prohlásil ministr zahraničních věcí Jan Masaryk z Londýna: „Čím byl Pearl Harbor pro Ameriku, tím jsou Lidice pro celý svět.“

President Franklin Delano Roosevelt poslal dopis tohoto znění: „Dne 10. června 1942 oznámila nacistická vláda vraždu jména Lidice. Nebyla zničena jen malá česká dědinka, byli zavražděni muži, ženy a děti byly rozptýleny, uvězněny nebo zabijeny. Lidice měly být smazány na věky. Měly být vymýceny z dějin a zapomenuty navždy. Osvícení občané malé osady americké osvojili si jméno Lidice. Místo vraždy Lidic, jak si Němci přáli, dostalo se Lidicům nového života.“

A Msgr. Jan Šrámek, tehdejší předseda československé vlády v exilu, pronesl tato slova do celého světa:

„Lidice budou i pomníkem lásky a věrnosti a svědectvím velké udatnosti, která zná věčnou hodnotu pravdy a jde za ni do boje, nehledíc na množství nepřátel. Němečtí barbaři obrátili Lidice v hromady trosek a popela a snad se domnívají, že trosky a popel je vše, co z Lidic zůstalo. Nedědí, že vyhlazením jedné české vesnice proměnili tisíce českých obcí v pevnůstky národní věrnosti, a nevidí, že z lidických trosek a spálenišť šlehají plameny živelného odporu do všech československých srdcí. Jméno Lidice se stalo symbolem toho, proti čemu bojujeme, a i toho, zač bojujeme; a jestliže je všechny svobodné národy světa vpisují dnes na svůj štít, činí tak v pevné jistotě, že s Lidicemi, vzkríšenými k novému životu, znovu opanují svět věčné ideály, které jsou cennější než naše časné životy.“

A jaké poučení nebo inspiraci máme čerpat z této tragické

události po čtyřiceti čtyřech letech my, kteří jsme se shromáždili zde dnes odpoledne? Domnívám se, že je příznačné, že při vzpomínce na naše národní utrpení se dovedeme semknout, zapomenout osobních nesvárů, politického zabarvení, ba i rozdílů náboženského přesvědčení. Co na tom - vyznáváme-li věrnost římskému papeži, Mistru Janu Husovi či jen božské Prozřetelnosti?

Jako věrní synové a dcery malého, ale statečného slovanského národa v srdci Evropy, podílíme se na stejných mravních hodnotách, které posilovaly lidické mučedníky a hrdinné vlastence všech dob v často nerovném boji proti barbarským hordám, které hrozily zničit křesťanskou civilizaci.

Statečnost lidických občanů, jejich vyrovnanost s krutým osudem, jejich důvěra v lepší budoucnost, nás zavazují k jednotě, svornosti, k osobní toleranci a svépomoci.

Nechť tato pietní vzpomínka skončí tichým slibem, že zůstaneme věrní ideálům svobody, demokracie, a hlavně lidskosti - ideálům za které obětovali své životy obyvatelé Lidic.

Čest budíž jejich památce!

xx

1986 Lidice Pilgrimage (Crest Hill, Illinois)

On June 9, 1942 Nazi security police surrounded Lidice, a small village outside Prague, Czechoslovakia. No one was allowed to leave and when the men returned from their work in

Oblastní výbor Československé národní rady americké

Pravidelná členská schůze Oblastního výboru ČSNRA se koná v úterý 17. června 1986 v 7:30 hodin večer v budově Mid-America Savings 5900 W. Cermak Rd., Cicero.

O účast a dochvilnost prosí Stanislav Brym předseda Tony Jandáček jednatel

the nearby steel mills and mines, they were assembled at the Horak farm. The next day, June 10, 1942, 173 men and boys were shot by execution squads and buried in a mass grave. 203 women and 106 children were sent to concentration camps and institutions. The village was completely destroyed along with all of its records. All of this destruction and these murders and brutality were the price paid for resistance to tyranny.

Just a month later, on July 12, 1942, Lidice became a town right here. A new community of about a hundred defense workers and their families resurrected the name of Lidice.

This memorial was dedicated to the Czechoslovak martyrs of that little village. We pay our respects and gratitude to those martyrs on our annual pilgrimage to this memorial. It is a symbol of our love of freedom and a reminder that freedom will never be conquered.

VŘELÁ VZPOMÍNKA

1984
17. červen
1986

V úterý 17. června uplynou už dva roky od náhlé smrti příbramského rodáka, dlouholetého „Mukla“ - vězně komunistických „nápravných“ koncentračních táborů, kulturního pracovníka a redaktora čs. sekce „Hlasu Ameriky“ ve Washingtonu, D.C.

Jaromíra (Mirka) ZÁSTĚRY, obětavce a přítele nás mnohých.

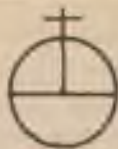
V sobotu 14. června 1986 budou naše pravidelné sobotní české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v 6:15 hod. večer obětovány za Mirka a jeho milovanou maminku. Zúčastněte se jich, kdo můžete a přijďte si s námi na něho vzpomenout společnou modlitbou.

Klub svobodné kultury
chicagský „Velehrad“
a „Hlas národa“.

Ve Vatikáně a v Itálii

Pobožnost za mír v Assisi, k níž sv. Otec pozval představitele všech vyznání se bude konat 27. října. Oznámil to sám 6. dubna při polední mariánské modlitbě „Královno nebes“; k této pobožnosti se mají v duchu připojit také všichni věřící a katolíci jim v tom mají být příkladem. Datum bylo zvoleno v dohodě s biskupskými konferencemi a představiteli vyznání, kteří projeví ochotu přijít. Jsou to mj. anglikánský primas dr. Runcie, řeckopравoslavny arcibiskup aténský, Ekumenická rada církví, sdružující víc než 300 církví a společenství pravoslavných, anglikánských a protestantských, mohamedánský velký mufti Sýrie, buddhistický dalaj láma a buddhistické sdružení Rišso Kosei Kai. * Při generální audienci 16. dubna, den po náletu bombardovacích letadel USA na několik měst v Libyi, Jan Pavel II. volal po pokojném vyřešení napjaté situace ve Středomoří, aby humánní pohnutky zvítězily nad nenávistí, aby umlkly zbraně a došlo k vyjednávání, stejně jako v jiných zemích, kde teče krev a ničí se, co lidé postavili za staletí, jako jsou Irán, Irák,

KŘEŠTANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Libanon, Afghanistan a Kam-bodža; všem tamním nevinným obětem vyslovil svou účast a celému světu přál pokoj a mír. * V souvislosti s tímto náletem a vůbec se zhoršením vztahů se státy Západního světa byli po několik dní internováni libyjskými autoritami apoštolický vikář z Tripolisu mons. Martinelli, tři kněží františkáni a jedna řeholní sestra. * Arc. mons. Luigi Poggi, který jako apoštolický nuncius se zvláštními úkoly byl několikrát v Praze, aby vyjednával jménem Svatého stolce s čs. vládou, byl jmenován apoštolickým nunciem v Itálii. Jeho nástupcem, také ve funkci vedoucího delegace Svatého stolce pro stále pracovní styky s polskou vládou, byl jmenován dosavadní pronuncius v Jugoslávii mons. Colasuono. * Apoštolickým legátem při oslavách 100. výročí smrti ugandských mučedníků, které začaly v hlavním městě Ugandy Kampale 3. června, byl jmenován kard. Jozef Tomko, prefekt kongregace pro misie. * Římská papežská universita

salesiánská udělila čestný doktorát z filosofie japonskému buddhistickému představiteli Ničiko Niwanovi, jako projev uznání za práci o mír a dialog s katolickou církví, jak je vykonává hnutí Rišso Kosei Kai, jehož je předsedou. Hnutí přislíbilo účast na pobožnosti za mír v Assisi. Je to poprvé, že papežská universita uděluje čestnou akademickou hodnost buddhistickému představiteli. * Vatikánský L'OR vzpomněl delším článkem 100. výročí narození ekumenického patriarchy Atenagory (25.3.1886 - 7.7.1972), velkého průkopníka sblížení pravoslavných církví s Římem. Poslední den II. vatik. sněmu, 7. prosince 1965, patriarcha Atengoras jménem pravoslavných církví a papež Pavel VI. za církev katolickou odvolali exkomunikace, pronesené jejich předchůdci r. 1054. Pavel VI. a patriarcha Atengoras se setkali poprvé v Jeruzalémě r. 1964 a pak r. 1967 v červenci v patriarchově rezidenci na Fanaru v Istanbulu a v říjnu ve Vatikáně.

dokumentu kongregace pro nauku víry o křesťanské svobodě a křesťanském pojmu osvobození; byl vydán na doplnění předcházejícího dokumentu o některých omylech a nebezpečích teologie osvobození z r. 1984. Brazílie se svými 125 miliony pokřtěných je nejpočetnější katolická země; nelze se divit, že mezi jejími 380 biskupy se najdou rozdíly v mínění. Březnová schůzka přispěla také k jejich vnitřní jednotě. * Krátce po skončení této schůzky bylo oznámeno, že kongregace pro nauku víry a pro řeholníky dovolily generálnímu představenému františkánů P. Vaughnovi případně zkrátit rok mlčení a reflexe P. Leonardu Boffovi, považovanému za jednoho z předních „teologů osvobození“, k jehož knize „Církev, charisma a moc“ byly projeveny v Římě vážné výhrady. * Svátek svatého Josefa, patrona pracujících a rodin, Jan Pavel II. prožil mezi textilními dělníky v městě Prato u Florencie. V projevu k nim hájil prvenství člověka před prací a ziskem, spravedlivý a vyrovnaný rodinný život před ekonomickými programy a také právo emigrovat a hledat práci, kde ji lze najít. Rodině byla věnována homilie při mši sv. na hlavním náměstí. * Vatikánské pošty vydaly dvě série příležitostných známek: k vyhlášení státu Vatikánského města za jednu z kulturních památek světového významu, a druhou k letošnímu Mezinárodnímu roku míru. * Za své cesty do Francie, v říjnu t.r. Jan Pavel II. zavítá také do ekumenického centra Taizé. * Kongregace pro konání procesů svatořečení tří sester karmelitek usmrcených „z nenávisti k víře“ za španělské občanské války v Guadalajaře 24. července 1936; jiným dekretem se uznává hrdinný stupeň ctností 28letého italského inženýra Alberta Marvelliho (1918-1946).

Sv. Otec přijal v audienci mj. státního sekretáře USA George Shultze, kterého provázela jeho žena, paní Helena, která je katolička - oba byli na Hod Boží

přítomni slavné mši sv. na náměstí sv. Petra; členy etiopské ekumenické delegace, která mu chtěla poděkovat za veškerou pomoc, kterou katolická organizace poskytuje jejich zemi, postižené suchem a hladem, a požádat o další příjezd - službou chudým a strádajícím se sblíží různá vyznání a připravuje se cesta k jednotě, řekl k nim;

Dále přijal ekumenickou skupinu z Holandska - po společné pobožnosti je ujistil, že úsilí o jednotu křesťanských církví má v činnosti katolické církve přednostní místo, že však při rozhovorech nelze zastírat existující rozdíly, ani chtít urychlit běh věcí, např. vzájemným připouštěním k Eucharistii, tím by se celá otázka jen ztížila; účastníky zasedání Katolické federace pro tělovýchovu a sport, která v Římě oslavila 75. výročí svého založení - Jan Pavel II. zdůraznil význam sportu pro všestrannou lidskou výchovu a formaci, dal jim za úkol šířit pravý smysl a cíl sportu, který může a má být pojátkem a tvůrcem bratrství a přátelství mezi národy, a konečně odsoudil výstřelky a násilí, k němuž poslední dobu opětovně došlo mezi diváky (členem této Federace, která si vzala za úkol upevňovat a šířit křesťanského ducha na oblasti sportu, bylo do r. 1948 i Československo svým tělocvičným spolkem „Orel“ - na zasedání jej zastupoval římský jezuita P. Josef Čupr); skupinu 140 polských právníků - mají podporovat a hledět uchovat v Polsku víru a spravedlnost, nebát se vzít na sebe odpovědnost při budování spravedlivého sociálního řádu; italské i zahraniční novináře, kteří byli přítomni symposiu na téma „Nová tvář dnešního novináře“ - zval je, aby své čtenáře informovali pravdivě a korektně, to že platí víc než kde jinde, když píšou o nadpřirozené skutečnosti, jakou je církev, často to, co čtenář najde na stránkách tisku, je vedeno předsudky, nebo tam podávají o životě církve subjektivní informace na úkor objektivní pravdy; za vzor jim dal holandského karmelitána Tita Brandsmu, kterého v listopadu mr. prohlásil blahoslaveným. Utrápení ho nacisté v Dachau, protože jim stejně jako všem režimům, stojícím na útlaku a lži, byla pravda nepohodlná.

DEN OTCŮ

připadá letos na 15. června. Potěšte svého tatínka pěkným blahopřáním, které máme v české, slovenské a anglické řeči.

Potřebujete-li dárek, najdete u nás české a slovenské recy, kazety, knihy, dřevěné korbělky, keramické püllitry, popelníky, kafičko s rumem. Pro zábavu hrací karty, mariášky a taroky.

Máme velký výběr dárků pro každou příležitost. Nabízíme vám křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniéry, kapesníky, panenky z Československa, náboženské sošky a růžence.

Určité si budete moci vybrat něco krásného a užitečného. Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.95.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obslužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY

evropská společnost sklenníků a dědy a otců v Československu!

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

SLOUPEK INFORMACÍ

(Pokračování ze str. 3)

odlišná (tvrdost polského katolicismu je těžko stravitelná v západních zemích; odpor proti teologii osvobození a politické angažovanosti kněží v Latinské Americe může vést ke zbytečnému opakování střetu...).

□

A co komunistku Kadlecovou mrzí nejvíc?

Současný papež zná perfektně politiku komunistických stran a státních orgánů socialistických zemí zevnitř, zná smysl zakódovaných frází, zná omezující, dokonce určující smysl zdánlivě bezobsažných „dodatkových“ slov a nepolapitelných praktik, které jinak přehlédne každý, kdo s nimi neměl každodenně co do činění. Dotázán, jaká bude jeho politika vůči socialistickým zemím, odpověděl, že nikoli naivní. Je to charakteristika přesná a tvrdá.

V jaké míře se může církev uplatnit v zemi, která je řízena komunistickou stranou a v níž jsou umístěny sovětské jednotky, ukazuje Polsko. Je to krajní případ, kde se spolu s tradičním mimořádným vlivem katolicismu uplatnila i řada dalších skutečností, jež jinde v té intenzitě nemají obdoby. Je snadné nakupit řadu argumentů, že jsme na tom „lépe“ a že se to „u nás nemůže stát“. Užitečnější je vízt na vědomí fakt, že v této části světa se církvi podařilo něco naprosto neuvěřitelného - politicky ideové salto: vystupuje jako zastávce lidských a občanských práv, strážce národní identity a integrity, obhájce zájmů chudých rolníků a dělníků. A je tak také přijímána.

Boj za svobodu, za práva člověka a občana, boj za sociální spravedlnost proti ovládnutí a vykořisťování jedné třídy druhou v žádném případě není tradiční doménou církevních snah. Jeho legitimní původ a prameny jsou na opačném pólu evropského myšlenkového vývoje: v racionalistické tradici vedoucí od renesance a osvícenství k marxismu. Tímto

konstatováním nechci tvrdit, že by se tyto myšlenky musely dostávat do rozporu s autentickým křesťanstvím, že by nemohly být vyvozovány také z něho. Kdyby tomu tak bylo, dialog mezi marxisty a křesťany by byl nemožný. Není nic hroživého a alarmujícího na tom, že se křesťané pro tyto ideje angažují - naopak. Hroživé a alarmující je, že se museli stát zástánci dělnických a rolnických zájmů vůči vládě socialistického státu. Kam jsme to došli, když katolická církev bojuje za svobodu slova a proti cenzuře nařizované marxisty, za právo dělníků sdružovat se v odborech k nimž mají důvěru? To je memento mori, to by nebylo možné, kdyby se byli marxisté nezpronevěřili výchozím ideálům vlastního hnutí. Význam náboženství a církve v Polsku výrazně posílil sebevědomí katolíků také v jiných zemích a vzbudil respekt i mimo kruhy věřících. Opět je však třeba vidět, že to nejsou specificky náboženské hodnoty polského katolicismu, které imponují, ale postoje k lidským a společenským problémům.

Jsmo svědky toho, že v posledních letech roste u našich vládnoucích kruhů alergie vůči církvím, že je znervózňuje růst aktivity věřících. Reagují na ni silnějším tlakem, množí se trestní sankce za jednání, které je v ostatních zemích pokládáno za nezávadné. Československo, které mělo ze všech zemí nejlepší předpoklady najít uspokojivý model vztahů socialistického státu k věřícím a církvím, se tak stává vše zostuzující zkamenělinou. Výsledek takové politiky je v přímém protikladu k záměru autorů. Šikanování a odsuzování věřících zostřuje pozornost lidí k jejich snahám, zvyšuje jejich prestiž. To je další, nikoli bezvýznamný impuls pro růst zájmu o náboženství.

Závěrem:

Jak je zjevné, ad maiorem Dei gloriam, k větší slávě Boží, udělal tento režim dosti více, než je zdrávo.

(Otištěno bez vědomí autorky.)

Africký národní kongres

Africký národní kongres (ANC) v Již. Africe se vydává za zástupce zájmů černochů. Na titulcích novin nebo v televizi se vynoří někdy i jeho nástupce - Sjednocená demokratická fronta (UDG). Jaké jsou politické cíle těchto organizací? Jak si představuje osvobození černých?

ANC, založené r. 1912, hlásalo program nenásilného zrovnoprávnění. Časem zesílil jeho vztah ke komunistické straně Již. Afriky. Proto vláda ANC v r. 1960 zakázala. Jeho zástupci jsou buď ve vězení nebo v exilu. Akce plánují ze sousedních zemí, např. z komunistického Mozambiku. Už v padesátých letech začal ANC hlásat „ozbrojený boj za svobodu“. Černí funkcionáři žádají, aby černí okamžitě převzali moc. K dosažení svého cíle rozdmýchávají v zemi neklid, sabotáže, výhrůžky, aby se země stala „neovladatelnou“. „Pak je Jižní Afrika zralá pro ozbrojenou vzpouru.“ (Předs. ANC Tambo.)

Bothovy reformy ANC nepřivítalo. Naopak, snaží se je překazit. Chtěli podnítit radikální vzpouru, aby se Botha musel vzdát. Uvolnění „apartheitu“ se ANC vůbec nehodí. Čím lépe se černým daří, tím méně jsou ochotni k ozbrojenému povstání. Chtějí dlouhou občanskou válku. 7.2.1985 vyzýval ANC rozhlas „Svoboda“ černé, aby vyráběli či kradli zbraně a

předávali je lidem. Neklid a demonstrace se dostavily až za čtyři měsíce.

Je to opravdu lidové hnutí? V různých hromad. sdělov. prostředcích označují ANC a UDF za „lidové hnutí černých“. O tom nemůže být řeč. ANC je prodloužená ruka Moskvy a teroristická organizace, která chce zničit mírový vztah mezi černými a bílými. ANC působí v zahraničí, proto byla r. 1983 založena střešní organizace UDF, sdružující asi 500 černošských organizací. Má stejný program jako ANC a obě jsou úzce spojené s SSSR a soc. internacionálou. Zbraně pro partyzánskou válku jsou z SSSR, peníze ze Světové rady církví (nekatolických). - Sovětské vedení kontroluje ANC prostřednictvím Yusufa Dadoo, vedoucího jihoafrických komunistů a náměstka revoluční rady ANC. Sovětský generál tajně služby Joe Slovo určuje akce. Jde mu o ochromení Již. Afriky natolik, aby uzrála pro komunistickou diktaturu. (Z Již. Afriky jdou totiž podstatné suroviny pro důležitý průmysl do USA - proto ta horlivost soudruhů, zmocnit se země.)

Boj ANC je namířen i proti černým, kteří odmítají násilí. Uměle se vytváří ovzduší strachu. Černým, kteří spolupracují s bílými, nebo jsou proti revoluci, nadávají, že jsou „zrádci“, loutky nebo kolaboranti. Jsou v nebezpečí, stát se obětí barbarského lovu na lidi: černí vrazi, černá oběť. Anglikánský biskup Tutu klidně přihlížel, jak černí kamenovali

černošku, polili ji benzinem a zapálili!

Od reformy ústavy na podzim 1984 bylo ANC nebo UDF zavražděno 160 černých, 650 dalších bylo těžce zraněno. V černých sídlištích zničili komunističtí žháří požárem i výbuchy 22 kostelů, 9 nemocnic, 346 škol, 400 obchodů černošských občanů, 1,300 soukromých domů, 7 knihoven a 1,200 dodávkových vozů, které patřily černým a zajišťovaly jim existenci.

Vraždou a mučením jsou zvláště ohroženi černí obecní radní, policisté a obchodníci, protože pracují „pro rasistickou vládu“. V městě Sebokend museli obecní úřady obklíčit ostnatým drátem a domy obecních radních byly tak zabezpečeny, že se podobaly pevnostem. Hlídnají je neustále po zuby ozbrojení policisté.

Černý starosta města byl lidmi ANC rozsekán na kusy a jeho tělo bylo spáleno. - A žádný hromadný sdělovací prostředek, žádné západní noviny či televize neprotestují! Ale když zahyne při uměle vyvolaných protestních akcích dítě - které komunisté zneužívají jako demonstrantů a sami sedí v bezpečí - zvedne se vlna - rovněž uměle vyvolaných protestů.

Většina černých obecních radních byla přinucena odstoupit nebo je soudruzi zavraždili. Teroristé zapálili 360 domů černých policistů. A o tvrdé diskriminaci nekomunistů v zemích s totalitními komunistickými režimy západní novináři ani nehlesnou!

Úmrtní oznámení

Všem exulantům a krajanům, kteří ji znali, anebo se s ní někdy setkali, v zármutku oznamujeme, že 18. května 1986 tiše zesnula bývalá česká odborná učitelka, pani

Běla SETOFFOVÁ

vdova po redaktoru
Leo Setoffovi

Zemřela ve svém domku v Santa Rosa v Kalifornii. Většinu svých exilních let prožila pani Blanka i po smrti svého milovaného manžela v Chicagu. V padesátých letech pracoval vzdělaný a hluboce věřící pan Setoff v tehdejší Tiskárně českých benediktinů.

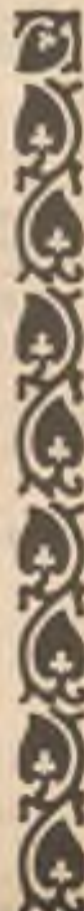
Kdokoliv pani Bělu znal, vzpomíná na dobrého, uceleného člověka, na soucitnou a laskavou ženu, vzornou manželku, věrnou sestru a opravdovou českou vlastenku.

Blanka poznala chudobu a utrpení exilu i osamocenost vdovství. Nikdy si neztěžovala; sílu k překonávání všech životních útrap a zkoušek nalézala ve víře v Boha a v modlitbě.

Prosíme, věnujte jí s námi vděčnou vzpomínku v modlitbě.

Míla VESELÁ, sestra;
Alena M. POKORNÁ, přítelkyně.

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Vatikán. — Vatikán oznámil, že papež Jan Pavel II. navštíví ve dnech 1.-7. července 1986 jihoamerickou republiku Kolumbii. Bude to už jeho sedmá návštěva Latinské Ameriky od jeho zvolení papežem v říjnu 1978. Na podzim potom navštíví možná jižní a západní Spojené státy.

● ● ●
San Diego, Calif. — Biskup Ricardo Ramirez z diecéze Las Cruces vyslovil obavy, že ve Spojených státech katolická církev je ohrožena nebezpečím ztratit postupně všech 21 milionů katolíků latinské rasy, nechopí-li se misijní iniciativy k výchově dospělých, jejichž víra je dětinská a lehko ji ztrácejí v americké konsumní společnosti. Různé protestantské sekty to brzy pochopily a rozvinuly militantní proselytismus mezi Mexičany na všech frontách. Mladí, nadšení evangelisti ministři, vyzbrojení citacemi z Písma, naučenými z paměti, často vytrženými ze souvislosti Kristovy nauky evangelia, vysvětlují prostým Mexičanům a Portorikáncům bibli tak, aby se latinským katolíkům zdálo, že protestanté mají pravdu a že katolická církev učí hloupostem; navštěvují rodiny, ničím se nedají odbýt, a s nemalou dávkou „posvátné drzosti“ zaválí své posluchače naučnými citáty a protestantským komentářem o zbytečnosti zpovědi, hlouposti manželské nerozlučnosti atd. Jejich náboženství je mnohem snadnější než katolické: je pouze nutno věřit v Krista a přijmout jej jako svého Spasitele. Žádná zpověď, žádné přijímání svátostí, žádné dlouhé modlitby. Je však nutno

posílat své děti do protestantské nedělní školy, kde je postaráno o jejich stravu i zábavu, a obratně jim je dávana protestantská indoktrinace a sociální „pomoc“. Autobus pro ně ráno přijede a odpoledne je zase přiveze. Protestantští ministři jsou pak stále ve styku s rodinami, které přestoupily na jejich náboženství. Úspěch protestantských evangelistů a ministrů byl doposud katolickými biskupy podceňován. Odhaduje se však, že v USA už asi 10 % latinských katolíků přestoupilo k protestantským sektám. Jinde tento počet je i vyšší; v Guatemale např. kde donedávna katolické náboženství bylo pronásledováno protestantským prezidentem, už prý asi 20 % katolíků přestoupilo k protestantství. Biskup Ramirez řekl, že bude nutno rychle zorganizovat vhodnou pastorační katolíků latinské rasy, vyhovující jejich psychologii, jako to činí protestanté, aby se tak předešlo jejich hromadnému odpadu k protestantství. O této věci se už jedná na pastoračních schůzích v místech, kde žijí latinští katolíci, a biskupská konference Spojených států má do dvou let připravit společný akční program pro tuto závažnou situaci.

● ● ●
Kouron, Francouzská Guiana. — Dne 30. května utrpěl západoevropský vesmírový program vážnou nehodu. Nosná raketa Ariane s nákladem telekomunikační umělé družice „Intelsat“ - (její zhotovení stálo 55 milionů dolarů) - se brzy po vylánu do vesmíru vymkla z kontroly; pohonná látka v jejím třetím poschodí se z neznámých

LETEM

SVĚTEM

důvodů nevznítla - proto musila být ze země zničena vyvolaným výbuchem traskavin na její palubě, aby nezpůsobila škody v zalidněných územích a spadla do oceánu. Tímto byla ve svobodném světě rázem na čas vyloučena možnost posílat umělé družice do vesmíru.

Dne 28. ledna totiž vybuchlo US vesmírové letadlo „Challenger“ a později se nezdařilo vyslání dvou umělých družic do vesmíru pomocí amerických nosných raket „Atlas - Centaur“ a „Delta“. Tak během příštích několika měsíců západní svět nebude moci vyslat do vesmíru ani komunikační družice, ani povětrnostní, ani výzvědné. Západní Evropě tak vyhasla naděje, že v obchodně výnosném umístění umělých družic v nadzemském prostoru bude její nosná raketa „Ariane“ úspěšně soutěžit s americkými vesmírovými letadly. Čeká se, že „Ariane“ bude schopna letů do vesmíru až někdy na konci tohoto roku, a že americká vesmírová letadla budou moci opět normálně létat do vesmíru teprve někdy v červenci příštího roku. Z dosavadních 18 letů Ariane do vesmíru čtyři skončily nezdarem. Komunistická Čína a Sovětský svaz proto rychle nabídly Západu, že umístí ve vesmíru jeho umělé družice pomocí svých nosných raket.

● ● ●
Moskva. — Dne 27. května prezident Reagan prohlásil; protože Sovětský svaz nikdy nezachovával ustanovení smlouvy SALT II. o omezení výroby nukleárních zbraní a pokusů s těmito zbraněmi, Spojené státy se nadále nepovažují vázány touto smlouvou, která ostatně vypršela už v prosinci r. 1985. Dne 31. května pak sovětská vláda prohlásila, že ani SSSR nebude pro sebe považovat tuto smlouvu za závaznou v případě, že USA překročí počet zbraní, smlouvou dovolených, a že navíc ještě může odvolat plánovanou vrcholnou schůzi mezi Reaganem a Gorbačovem.

● ● ●
Manila. — Tisíce Marcosových přívrženců vykonalo 250 mílový pochod z Marcosovy rodné provincie Ilocos Norte do Manily, který trval 16 dnů. V Manile pak 2. června na 20,000 lidí demonstrovalo a požadovalo návrat Marcose z exilu jako jediného pravého filipinského prezidenta. Asi 3 až 5 tisíc Marcosových přívrženců na několik hodin dokonce obsadilo bezprostřední okolí budovy Národ-

ního shromáždění, kde mělo být slavně zahájeno spisování nové Filipinské státní ústavy. Podle demonstrantů prý je stále v platnosti Marcosova ústava z r. 1973 udělující prakticky Marcosovi diktátorskou moc. Nová ústava je prý ilegální. Policie však vyklidila přístup k budově pomocí obušků a slzotvorného plynu. Komise pak mohla začít svou práci. Presidentka Aquinová ve své úvodní řeči vybědla členy komise k rychlé práci, tak aby co nejdříve mohla být utvořena demokratická základna celonárodní vlády. Vyslovila naději, že nová ústava bude podle plánu hotova do 90 dnů a pak bude podrobena celonárodnímu plebiscitu; v příštím roce pak budou vypsané volby do národní zákonodárny i do místních administrací. Dezertéři z Marcosovy elitní gardy prý trénují v džunglích provincie Kalinga Apayao - (280 mil severně od Manily) - jakož i na ostrovech Palawan a Mindanao, rekruty, kteří mají později vést vojenskou kampaň pro svržení vlády presidentky Aquinové. Dne 5. června Aquinová oznámila, že předběžná jednání s komunisty o uzavření příměří budou brzy zahájena. Dne 6. června pak US soud rozhodl, že věci, které si Marcos a jeho družina přivezly s sebou do Spojených států - (šperky, peníze a jiné cennosti - v hodnotě asi 7 milionů US dolarů) - mají být Marcosovi vráceny celnicí a imigračními úřady, které je zadržely.

● ● ●
Londýn. — Britská Horní sněmovna - (senát) - rozhodla, že ve školách při pohlavní výchově má být napříště kladen větší důraz než dosud na manželskou lásku, na trvalost manželského svazku a na rodinu. Učitelé musí brát ohled na mravní zásady, důležitost sebeovládání a základní hodnotu rodinného života. Učení o biologické stránce pohlavního života nemůže zůstat izolováno a musí být podáváno v souvislosti s mravním řádem. Podle vládních statistik také v Anglii končí nyní každé druhé manželství do pěti let rozvodem. Tento návrh zákona ještě bude muset schválit Dolní sněmovna - (parlament). Čeká se, že bude schválen bez potíží, protože obě politické strany s ním plně souhlasí. Proti němu bojují pouze homosexuálové, kteří neuznávají tradiční mravní zásady o pohlavním životě. Konečně tedy zvítězí v Anglii

zdravý rozum. Ve Spojených státech jsme dosud tak daleko nedospěli. Integrovaní freudismus a pohlavní permissivnost zůstávají spolu s ateismem dosud životní filosofií na US veřejných školách. V pohlavní výchově se studentům předkládají pouze biologické aspekty sexuálního života jakož i cesty, jak se vyvarovat otěhotnění bez jakékoliv zmínky o mravním řádu. Kdyby se učitelé odvážili mluvit svým studentům o mravní stránce předmanželského pohlavního života, byli by obviněni, že ve škole šíří „sektářské předsudky“ a zratili by někdy i své učitelské místo. US Nejvyšší soud před časem pouze blahosklonně dovolil říci studentům, že pohlavní zdrženlivost je „jednou z metod“ pro zabránění těhotenství. Důsledky této pohlavní „výchovy“ bez mravních zásad se už jasně ukazují: rodinný život je ve Spojených státech stejně rozháraný jako v Anglii a ve Skandinávii: mládež je „pohlavně činná“, protože se otavuje, nechtěná těhotenství se rozmnožila v ohromující míře, mladé svobodné matky opouštějí školu a žijí v bídě - z veřejné výpomoci; statisíce dětí je ročně usmrceno potratem, a studenti nestudují, protože obracejí všechnu svou životní energii jen k touze „užívat života a vyžít se“. Zajímavé při tom je ovšem to, že členové US komunistické strany se snaží ve svých dětech pěstovat „idealismus“ a obětavost pro budoucí boj a vítězství sociální spravedlnosti podle Marx - Leninova návodu, a že židovské rodiny všech směrů - od orthodoxních až po ty nejliberálnější - vedou své děti k práci, k pilnému studiu, k výchově v národní náboženské tradici, k rodinné soudržnosti - (i když otec z rodiny odejde a ožení se znovu, své děti nikdy neopustí a stará se i finančně o jejich výchovu) - a mají je k tomu, aby se v životě postavili všichni na vlastní nohy. A v „sexu“ - jak se zdá, vedou své děti prostě k moudré zdrženlivosti, k odpovědnosti, k „nepřehánění“ a k „prozíravosti“. Neměli by se „proletáři“ - křesťané ze všech ras a národností v USA vážně zamyslet alespoň nad touto realitou a podle ní také odpovědně jednat?

● ● ●
San Salvador. — Levicoví rebelové přijali 3. června žádost salvadorského prezidenta José Napoleona Duarteho, aby delegáti salvadorské vlády a rebelů se opět sešli na konferenci o

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

možnostech skončení občanské války. První a druhá taková konference se konaly už v říjnu a v listopadu 1984, avšak nedospěly k žádné shodě o podmínkách pro převedení vzbouřené levice do normálního salvadorského politického života. Od té doby až dosud se takové schůze nesešly ačkoliv podle prvotních plánů se měly konat každý měsíc. Hlavním důvodem neshody byla žádost rebelů, aby jim byl ihned dán podíl na vládě v zemi; Duarteho vláda však naléhala na to, že levicovní rebelové, zvaní „Demokratická revoluční fronta“ si mohou získat přístup k vládě pouze vytvořením politické strany a účastí na všeobecných volbách. Čeká se, že delegáti obou stran se opět sejdou na schůzi ještě letos někdy v červenci či v srpnu.

Bejrút. — V západní a jižní části Bejrútu došlo na konci května a na začátku června ke krvavým pouličním bojům. Nejdříve šíjitské milice „Amal“ ostřelovaly z tanků a pomocí raket tři palestinské tábory na jihu Bejrútu - Sabra, Chatilla a Bourj el-Barajneh, kam se opět přestěhovali guerilové PLO. Dne 2. a 3. června došlo k bojům mezi bejrútskými šíjity a sunnity. Šíjitské milice - početně silnější - nakonec zvítězily. Od 4. června šíjité opět ostřelují z moždířů, granátometů a kulometů - palestinské tábory. Už tam je mnoho zraněných Palestinců, kterým nemohou pomoci ani Červený kříž ani Spojené národy, protože šíjitské milice obklíčily tyto tábory a nikomu nedovolují do nich vstoupit. - Podle policejních údajů bylo při těchto bojích v Bejrútu napočítáno několik desítek mrtvých a stovky raněných. Dosud není jasné, jaké jsou důvody a cíle těchto bojů. Někteří analytici mají za to, že byly vyvolány Sýrií, která hledá záminku pro další zásahy do libanonských záležitostí.

New Delhi. — V Indii na některých místech dosud trvá barbarská praktika usmrcovat hned po narození většinu malých děvčátek jedovatými bobulemi, když rodiče vidí, že by nebyli schopni zaplatit vysoké věno, až by se tato děvčata později měla vdávat. Tak např. u zemědělského kmene Kallar, který žije asi ve 300 vesnicích ve státě Tamil Nader, se hned po narození usmrtí na 80 % děvčat. Rodiče prý jim chtějí „ušetřit“ celoživotní potupu „být dcerou chudé rodiny“, která jí není schopna dát slušné věno. Synové jsou vítáni, protože později budou vydělávat na živobytí a věno vyžení. - Ženy jsou v „de-

mokratické“ Indii dosud často považovány - aspoň v praxi - za méně hodnotné lidské bytosti, než jsou muži. Před zákonem však jsou rovnoprávné s muži, a jak známo Indira Gandhiová se stala i ministerskou předsedkyní. Také v Iránu ayatollů vládní mluvčí letošního 6. června otevřeně prohlásil, že ženy nejsou rovné mužům, protože mají „lehčí“ mozek a fyzicky jsou méně silné; proto jim muži mohou např. podle koránu určovat, že na ulicích musí povinně nosit dlouhý úbor „čádár“, který je úplně zahaluje...

Port-au-Prince. — V Haiti se 4. června rozšířily na ulicích hlavního města lidové demonstrace proti nové vládě. Davy požadovaly propuštění tří ministrů, viněných z kolaborace s dřívějším prezidentem Duvalierem, a odsuzovaly tzv. „nátlaky Spojených států“ proti Haiti. Mnozí demonstranti, ozbrojení mačetami, rozbíjeli auta v rezidenčních čtvrtích, pálili staré pneumatiky, budovali barikády a vymáhali peníze od chodců. Tyto demonstrace prý byly horší a násilnější než byly demonstrace, které donutily presidenta Jean-Claude Duvaliera k ústupu ze země.

Moskva. — Dne 5. června sovětské autority oznámily, že v důsledku katastrofy v Černobyli 26. dubna 86 už zemřelo 26 lidí, že musilo být vystěhováno dalších 20 tisíc lidí až do vzdálenosti 25 mil od Černobyli, a že i v Bělorusku byla objevena radioaktivitou „znečištěná místa“, odkud bylo vyklizeno na 60 tisíc dětí. Zdá se tedy, že v rozporu s dřívějším tvrzením sovětských autorit, katastrofa v Černobyli není dosud pod plnou kontrolou. Americký nukleární fyzik Edward Teller řekl, že množství radioaktivity uvolněné v Černobyli bylo asi milionkrát větší

než byla radioaktivita uvolněná při nehodě na Three Mile Island v Pensylvánii v r. 1979, a že proto nelze dosud ani jen odhadnout všechny důsledky této katastrofy.

Washington. — Presidentské veto proti zakazu Kongresu prodat americké zbraně v hodnotě 265 milionů dolarů Saudské Arábii, nebylo přehlasováno; prodej zbraní bude tedy proveden. Dne 5. června 66 US senátorů hlasovalo totiž proti tomuto prodeji, zatímco 34 jich hlasovalo pro prodej, jak si to přeje prezident Reagan. President zvítězil jedním hlasem; nebyla totiž splněna podmínka, že dvě třetiny členů každé z obou komor musejí hlasovat proti vetu. Tento prodej však bude mnohem menší než se původně plánovalo. Původně mělo být Saudské Arábii prodáno za 1.1 bilionu dolarů moderních US zbraní. Reagan mohl prosadit svůj požadavek prodeje pouze po odstranění z této obchodní smlouvy bojových letadel typu F-15, 800 protiletadlových střel „Stinger“ a jiných moderních zbraní. Vliv lobby Izraele na celý US Kongres zůstává tedy nadále velmi silný. Proto se také má zato, že se nic nestane Jonathanovi Jay Pollendovi, který v USA prováděl vojenskou špionáž pro Izrael, o níž izraelská vláda dosud tvrdila, že o ní nic neví.

Manila. — Aquinová je už 100 dnů presidentkou Filipin. Pozorovatelé zjišťují, že se jí při nejlepší vůli dosud nepodařilo splnit sliby její předvolební kampaně: zmírnit dva hlavní filipínské problémy - 1) zlepšit špatnou ekonomickou situaci a 2) omezit či skončit boje komunistických guerilů. Naopak ekonomický stav země se stále zhoršuje a útok i sabotáže komunistických guerilů se stupňují. Špatný stav

ekonomie zvyšuje bídu lidu, který se znovu přidává ke komunistům, usilujícím o svržení vlády. Kvůli zvyšujícím se komunistickým útokům, cizí investoři váhají činit na Filipínách investice. Bez cizích investic se ekonomie Filipin samozřejmě zhoršuje. Z tohoto začarovaného kruhu se nyní nezdá být východisko. Domácí i cizí podnikatelé také vyčkávají, jak bude příznivá nová ústava pro cizí investice. Dne 1. května o Svátku práce Aquinová trochu naivně také vyslovila návrh, aby dělníci mohli tvořit ihned unie a vyhlášovat stávkou; toto prohlášení ještě více přidalo k nedůvěře podnikatelů v budoucnost Filipin. Naději, že bude postupně vráceno zemi značné bohatství, které si pro sebe ilegálně uchopil Marcos a jeho nejbližší spolupracovníci, se dosud nespěly. - Přátelé Aquinové přičítají tento neúspěch presidentky špatnému stavu země, zanechanému Marcosem; její odpůrci však říkají, že jí chybějí ekonomické a politické znalosti, že je stále nerozhodná a chybí jí jakákoliv zkušenost vládnout. Vojenští velitelé jí už vytýkají, že naivně dala propustit z vězení nejnebezpečnější komunistické vůdce, a že komunistům příliš důvěřuje. Diplomaté a ekonomové jí vytýkají, že dosud nepředložila jasnou politiku pro vyřešení obou problémů, a že její ministři jí mnoho nepomáhají, protože každý chce jít svým vlastním směrem, jejich politika je někdy i protichůdná, a že dnešní filipínské vládě vůbec chybějí společná vůle a rozhodnost, co se má

dělat. - Dne 4. června US místopresident George Shultz řekl, že cílem politiky Spojených států bude zbudovat silnější vztahy s novou generací filipínských vládců, a že budou filipínské vládě pomáhat v jejím úsilí zlepšit brannou moc své země, aby mohla účinně bojovat proti komunistickým guerilům, jakož i v úsilí obnovit na Filipínách ekonomickou prosperitu. Shultz také vyzval mezinárodní podnikatele, aby upustili od svého vyčkávacího postoje a neváhali svůj kapitál na Filipínách investovat. A tak, ačkoliv držíme poctivé Aquinové palce, aby ve svém úsilí o obnovu demokracie a v řešení sociálních problémů na Filipínách co nejdříve uspěla, díváme se přesto tomu, proč „nepromluví vážně do duše“ filipínským bohatcům, právníkům, lékařům a podnikatelům, aby se zavčas probudili, vyhrnuli si rukávy a pomohli jí tu sociálně spravedlnější demokracii opravdu a prakticky budovat, nechtějí-li nakonec sami všechno ztratit - kdyby tam měli nakonec zvítězit komunisté. A stačilo by k tomu hrozně málo: 1) provést nutnou pozemkovou reformu, prováděnou právníky; 2) rozeslat pojižděné ambulance lékařů a sociálních pracovníků po venkově, aby posloužili nemocným; 3) založit pojižděné školy s učiteli, kteří by vyhlásili boj analfabetismu a učili lid hygieně a správnému hospodaření. Lid by „viděl a cítil“, že Aquinová přinesla změnu, byl by trpělivější, a mezitím by získala čas k vybudování dalších vládních struktur.

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Do Vídně, okružní letenka jen za \$649.00.

EXPO 86, Vancouver a San Francisco. 12-denní zájezd vlakem a busem. Dva odjezdy: 3. července a 8. září. Cena \$859.00.

Nabízíme levné letní výlety na Hawaii, Floridu, Californii, Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancun a jiné. Zavolejte o podrobnosti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojižděných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

Výsledky 27. kola: Slavia - Ostrava 1:1, Vítkovice - Trnava 4:0, Prešov - Žilina 2:0, Inter - Č. Budějovice 2:0, Cheb - Dun. Streda 2:0, Banská Bystrica - Sparta 2:1, Košice - Olomouc 2:1, Dukla - Bohemians 4:1.

Tabulka

1. VÍTKOVICE	41:22	38
2. SPARTA	57:28	31
3. CHEB	48:35	31
4. DUKLA	57:33	30
5. OLOMOUC	47:34	30
6. SLAVIA	25:25	30
7. BOHEMIANS	45:36	28
8. B. BYSTRICA	33:36	27
9. OSTRAVA	35:32	26
10. ŽILINA	28:44	25
11. TRNAVA	23:29	24
12. D. STREDA	25:41	24
13. PREŠOV	23:40	24
14. KOŠICE	28:36	23
15. INTER	21:43	21
16. Č. BUDĚJOVICE	24:46	20

Zprávy z „MS 86“ z Mexika

Vysoké premie Francouzům. Vedoucí francouzské federace slíbil každému hráči 70,000 dolarů. Od r. 1984 kdy Francie vyhrála ME, je fotbal ve Francii velmi oblíbeným sportem.

xxx

Mexický telefon nejdraší na světě?

Jedna minuta do Evropy stála francouzského hráče 40 dolarů.

xxx

Portugalský kapitán Manuel Bento prohlásil v Mexiku, že po MS všichni hráči budou stávkovat. Proč? Jejich odměna za účast na MS v Mexiku jim vynese jen 750 US dolarů. Mimoto

se hráčům nelíbí ani jejich uniformy.

xxx

Lékař anglického mužstva Dr. Vernon Edwards dostal již při tréninku srdeční záchvat a je v ošetřovně v nemocnici Muguerza.

xxx

Kopaná - důvod k rozvodu?

Manželka pomocného trenéra mužstva Maroka Jorvana Vierry nemá ráda kopanou. Při své hádce dala svému manželovi na vybranou: „První jsem já, anebo rozvod!“ Kopaná to vyhrála a Jorvan Vierra je podruhé ženatý. Jeho manželka č. 2 má kopanou ráda.

Dosavadní sehrané zápasy a výsledky:

Skupina „A“

Itálie - Bulharsko 1:1, Argentina - Jižní Korea 3:1, Itálie - Argentina 1:1, Bulharsko - Jižní Korea 1:1, Argentina - Bulharsko 2:0, Itálie - Jižní Korea 3:2.

Tabulka

	V.	N.	P.	SKORE	BOJÍ
1. ARGENTINA	2	1	0	6:2	5
2. ITÁLIE	1	2	0	5:4	4
3. BULHARSKO	0	2	1	2:4	2
4. JIŽNÍ KOREA	0	1	2	4:7	1

Argentina s Itálií mají postup do dalšího kola zajištěný. Jižní Korea je vyloučena a Bulharsko může zachránit jen lepší skóre v zápasech proti třetím z jiných skupin, o čemž silně pochybujeme.

Skupina „B“

Mexiko - Belgie 2:1, Paraguay - Irák 1:0, Belgie - Irák 2:1, Mexiko - Paraguay 1:1, Belgie - Paraguay 2:2, Mexiko - Irák 1:0.

Tabulka

1. MEXIKO	2	1	0	4:2	5
2. PARAGUAY	1	2	0	4:3	4
3. BELGIE	1	1	1	5:5	3
4. IRÁK	0	0	3	1:4	0

Mexiko vyhrálo svoji skupinu; Paraguay s Belgií postupují také do 2. kola. Irák, jedno z nejslabších mužstev je venku.

Skupina „C“

SSSR - Maďarsko 6:0, Francie - Kanada 1:0, SSSR - Francie 1:1, Maďarsko - Kanada 2:0, SSSR - Kanada 2:0, Francie - Maďarsko 3:0.

Tabulka

1. SSSR	2	1	0	9:1	5
2. FRANCIE	2	1	0	5:1	5
3. MAĎARSKO	1	0	2	2:9	2
4. KANADA	0	0	3	0:5	0

SSSR a Francie postupují do druhého kola. Kanada a Maďarsko „jsou už venku“.

Skupina „D“

Brazílie - Španělsko 1:0, Alžír - Sev. Irsko 1:1, Brazílie - Alžír 1:0, Španělsko - Sev. Irsko 2:1, Brazílie - Sev. Irsko (12. června), Španělsko - Alžír (12. června).

Tabulka (po dvou zápasech):

1. BRAZÍLIE	2	0	0	2:0	4
2. ŠPANEĚLSKO	1	0	1	2:2	2
3. SEV. IRSKO	0	1	1	2:3	1
4. ALŽÍR	0	1	1	1:2	1

Brazílie má postup zajištěn, zatímco Alžír se Sev. Irskem jsou na tom velmi špatně.

Skupina „E“

Dánsko - Skotsko 1:0, Záp. Německo - Uruguay 1:1, Záp. Německo - Skotsko 2:1, Dánsko - Uruguay 6:1, Dánsko - Záp. Německo (13. června), Skotsko - Uruguay (13. června).

Tabulka

1. DÁNSKO	2	0	0	7:1	4
2. ZÁP. NĚMECKO	1	1	0	3:2	3
3. URUGUAY	0	1	1	2:7	1
4. SKOTSKO	0	0	2	1:3	0

Dánsko a Záp. Německo mají postup do dalšího kola zajištěn. Skotsko může zachránit jedině výhra nad Uruguají.

Skupina „F“

Portugalsko - Anglie 1:0, Polsko - Maroko 0:0, Polsko - Portugalsko 1:0, Anglie - Maroko 0:0, Anglie - Polsko 3:0, Portugalsko - Maroko 1:3.

Tabulka

1. MAROKO	1	2	0	3:1	4
2. ANGLIE	1	1	1	3:1	3
3. POLSKO	1	1	1	1:3	3
4. PORTUGALSKO	1	0	2	2:4	2

Největší překvapení turnaje: Maroko se stalo vítězem skupiny F. Polsko s Anglií postupují do 2. kola. Portugalsko, jeden z favoritů je venku.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

METRO-LIGA

Major - Divize

Výsledky 8. kola: Sparta - Wauconda 1:0, Vikings - Kickers 2:4, U. Serbs - Wauconda odloženo, Schwaben - R. Wawel 1:0, Gr. White - Eagles 3:2.

Tabulka

1. SPARTA	16:7	14
2. SCHWABEN	10:7	8
3. U.SERBS	8:5	7
4. VIKINGS	13:13	7
5. GR. WHITE	9:14	6
6. LIGHTNING	3:5	4
7. R. WAWEL	7:11	4
8. WAUCONDA	4:3	3
9. KICKERS	6:9	3
10. EAGLES	7:9	2

V neděli ve 3 hod. odpo.

United Serbs - Sparta Chicago

K poslednímu zápasu jarní sezony Spart'ané zajíždějí na sever, kde jejich soupeřem bude mužstvo Srbů.

Manažér Sparty Lád'a Gajda má již mnohé hráče na dovolené a zdá se, že bude opět postrádat výborného Taylora, jakož i McDonalda. Nejistá je také účast opory mužstva Rudy Svobody, který pro zranění

nedokončil poslední zápas.

Pravděpodobná sestava: Hageman - Wise, Brabenec, DeBatty, Fonseca - DiBernardo, Svoboda, Kouwe - Cuiriz, McDonald, Gajda - Maňásek, DelReal, Lencioni.

Svým dosavadním výkonem Spart'ané letos překvapili každého, dokonce i sami sebe. Podaří se jim skončit jarní sezonu bez porážky? Všechno je možné a proto je velmi nutné, aby na zápas přišlo co nejvíce fandů, kteří mohou svým povzbudivým nadšením dopomoci Spart'anům k dalšímu vítězství.

Společný odjezd k tomuto zápasu je v 1:00 hod. od klubovny.

METRO-LIGA

Neděle 15. června

program zápasů 9. kola:

Major - Divize: U. Serbs - Sparta, Eagles - Wauconda, Schwaben - Gr. White, Kickers - Lightning, Royal Wawel - Vikings.

První Divize: Slovaks - Trevians, Falcons - Real, Aurora - Fortuna, Hakoah - Lions, Buljets - Rams, Liths mají volno.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČI

Vyzývám vás, abyste pokračovali ve svých přípravách na náš slet do Curychu a nedali se zastrašit různými, často zcela nepodloženými poplašnými zprávami o plánovaných únosech letadel teroristy. Mohu vás z osobní zkušenosti ujistit, že tyto případy, jakkoli tragické, jsou vskutku velmi ojedinělé a cestování do Evropy a v Evropě je i nadále zcela bezpečné.

Vypravte se proto s námi na náš sokolský slet, těšíme se na vaši účast. Jsme přesvědčení, že se vám slet v krásném Švýcarsku bude líbit, že pookřete v našem bratrském prostředí a vrátíte se domů s hezkými vzpomínkami na náš slet, na setkání s noha podobně smýšlejícími přáteli, a budete posíleni ve svém odhodlání usilovat i nadále o nové osvobození naší krásné staré vlasti.

Proto na shledanou v Curychu! Sletu zdar! (Z projevu br. starosty Čs. sokolstva v zahraničí, Jana Waldaufa z Toronta na Clevelandském českém rozhlasu manželů Pražákových v neděli 1. června 1986.)

**

Nedávné ligové utkání Sparty

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: tisková a rychlá obsluha česky i anglicky

s českobudějovickým Dynamem shlédli dva fotbaloví fanouškové Jarda Chadim a Karel Fišer z Ohia, a byli náramně potěšeni, že k čestnému výkopu byl na trávník pozván už osmdesátiletý Jaroslav Burger, kdysi „bek k pohledání“ a po dlouhá léta také kapitán Spart'anů. Dres Sparty oblékl 625krát. Navíc Jarda Chadim se zajel podívat na dalšího Spart'ana, Oldu Nejedlýho. Oba zdraví Čs. sportovce v zahraničí. Děkujeme!

zp

ČS SOKOLSTVO V ZAHRAIČI
VI. SLET - ZÜRICH 1986

K programu sletových dnů:

Sletová hudební akademie

Hudba a zpěv u slovanských národů byly od pradávna domovem. Nejinak tomu bylo a je doud v našich clastech v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Hudba a zpěv nás provázejí celým životem, od zrození ukolébavkami našich mamínek a babiček, věkem zralostí a až do těch dnů posledních...

Vedle prostých písní lidových pěstovali hudbu a zpěv četní umělci - skladatelé od dob nepamětných. Jejich díla jsou silně poznamnána vlivem lidové tvorby. Komponují skladby na motivy národních písní a tanců. Jimi promlouvali k nám v dobách radostných, chmurných i nejbolestnějších. Naše hudba nebyla nikdy záležitostí intelektu, nýbrž citu, byla a je duší národa.

Lásku k hudbě a písni si většina z nás přinesla sebou i do ciziny. Není tomu jinak ani v naší sokolské rodině. Vzpomínám si, že jako žáčkové jsme často cvičili při klavíru a byly to vlastně naše první kroky v estetické výchově. Cvičení prostných a tanců by se bez hudby nedaly ani provést. Při všech sletech sokolských vedle cvičení na hřištích a stadionech bylo čestné místo vyhrazeno kulturním večerům, v nichž převládala hudba a zpěv. V této tradici pokračujeme i při pořádání našich sletů v zahraničí. Pro letošní 6. slet je připravována hudební akademie.

Při sestavování programu jsme měli na zřeteli dva aspekty

1. Potěšit naše krajany rozptýlené po dalekých krajích často bez styku s českým nebo slovenským kulturním životem;
2. Seznámit mladou generaci s

národní hudební tvorbou. Z toho důvodu bylo také rozhodnuto, že mládež má vstup na akademii volný. Tím hudební akademie je i maličkou částí vzdělávací činnosti.

Na programu se budou střídát populární arie a písně lidové a drobné instrumentální skladby pro housle, flétnu a harfy. Naší snahou bylo, aby v programu byli zastoupeni kromě našich největších skladatelů Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka i jiní méně populární, dávnější a novější skladatelé. Samozřejmě, že vzhledem k časovému omezení můžeme zařadit v tomto „přehledu naší hudby“ jen malý zlomeček tvorby nepřehledné řady našich umělců.

K dávnějším skladatelům, které uslyšíme na naší hudební akademii patří i Jan Křtitel Krumpholz (1745-1790) a Jan Ladislav Dusík (1760-1812). Jejich hudbou se přeneseme na chvíli do doby hudby Mozartovy a života F.L.Věka. J.L.Dusík, jenž se v cizině psával Dussek, byl největším českým skladatelem této epochy. Jeho koncerty (bylo jich přes 12) i drobné skladby (více než 50 sonat, rond a sonatin) jsou brilantní nejen technicky, ale i melodické a zpěvné. Navazuje mnohdy na českou hudbu lidovou a svým rázem nezapře svůj slovanský původ.

Karel Bendl, z jehož tvorby uslyšíme dochovaný úryvek balady „Čestmír“, patří do generace posmetanovské. V době, kdy Smetana umíral, bylo Bendlovi 46 let. Jeho význam je hlavně v písni a sborové lyrice. Cigánské melodie na slova Heyduka, Večerní písně na slova Háška atd.

„Čestmír“ nás uvádí do dávné doby Starých pověstí českých. Za vlády českého knížete Neklana byl vládcem knížectví luckého (dnešní Žatecko) bojemilovný Vlastislav. Když opět válečně vpadl do Pražska, poslal Neklan za sebe do boje hrdinného vůdce Čestmíra. Knížectví lucké bylo dobyto a připojeno k Praze. Nicméně jak Vlastislav tak i Čestmír v boji padli. Před bojem Čestmír promlouvá k bojovníkům: (uvádím část zpívané balady jako ukázkou):

„Co proudilo v Bivoje sílu, že mužně se s divou šelmou bil? Lásku a boj, lásku a boj. Pevně lípa v bouři stane, pyšně líbá nebes v tváři, bojem v reku síla vzplane, jasně vzplane jméno v záři. Co rozzálo v Bivoji touhu, že vroucně o kněžny přízeň dbal? Lásku a boj, lásku a boj. Jarním dechem pnou se květy, vanot větru s květy hraje, dechem lásky vstanou světy, vstanou krásné blahé kraje.“

Poměrně mladším skladatelem je Vítězslav Novák, který se narodil r. 1870. Jeho učitelem byl Antonín Dvořák. V. Novák studoval lidové písně moravské a slovenské, dosud v naší hudbě málo zpracované a obohatil jimi naši uměleckou hudbu. Do našeho programu jsme zařadili jednu jeho píseň na slova J.V.Sládky, 2 písně na slova lidové poesie moravské a jednu slovenskou.

Na závěr chci připomenout, že je obtížné sestavit program s ohledem na přání, požadavky a vkus všech. Sletu se zúčastní tisíce Sokolů i jiných z řad krajanské veřejnosti a každý má jinou „chut“.. Snažili jsme se však poctivě výběr provést tak, aby každý v programu našel něco, co se mu bude líbit, co ho potěší a bude vzpruhou do dalších dnů.

Karel Mařas
člen slet. kultur. komise
- jednota Zürich

Neděle 6. července, 1986

Hlavní sletová vystoupení

Požádal jsem s. Dagmar Fialovou, autorku skladeb pro hlavní sletová vystoupení, aby nám řekla několik slov o dvou zcela rozdílných pojetích sletových skladeb, jako je cvičení žen s kuželi na hudbu Julia Fučíka a společných prostných žen a mužů na Smetanovu hudbu symfonické básně Vyšehrad z cyklu Má vlast.

Vyjímám odpovědi na moje písemné otázky:

D.F.: Kužele byly nejpopulárnějším náčiním našich žen. V Čechách byly poprvé představeny americkými bratry Sokoly, kteří přijeli jako hosté na veřejné cvičení v Českém Brodě r. 1887.

Tyto kužele neboli „stalky“, jak je původně nazývali, převzali naši bratři od amerických Indiánů, které tito používali jako zbraň. Pokud váhy a délky se týká, dnešní kužele během doby zaznamenaly velikou změnu. Cvičení s nimi je též zcela jiné. Zatímco prvá cvičení se odbyvala na místě a kužele se držely pevně v dlaní, dnešní cvičení se děje za stálého pohybu s mnoha změnami útvaru. Kužele jsou ovládány zápěstím a s lehkým vytáčením. Tím ovšem je to dnes o mnoho obtížnější, ale zato pro diváka více strhující.

V minulosti vystupovala na veřejnost družstva složená ze zkušených cvičenek. Poprvé se představily cvičenky veřejnosti s kuželi jako celek na IV. sokolském sletu v Praze r. 1901 a od té doby skoro na každém sletu se hromadné cvičení s kuželi objevovalo.

Avšak nyní, poprvé od XI.

sletu v Praze v r. 1948, nastoupí naše cvičenky s kuželi v moderních, elegantních cvičebních úborech, aby v této tradici našich žen pokračovaly.

Se souhlasem cvičitelského sboru žen jsem se pustila do práce. Najít vhodnou hudbu nebylo snadné, jelikož koncertní valčík rychlého tempa se těžko najde. Štěstí mně přálo, když jsem objevila valčík od Julia Fučíka, který mně připadá, jako by ho skladatel komponoval s úmyslem pro naše cvičení. Podařilo se mi dát dohromady svěží cvičení, které, jak myslím, vyhovuje i méně zkušeným cvičenkám. S velkou chutí se sestry na třech kontinentech pustily do práce. Po roční námaze, s rukama poznamenanými mozoly a puchýři se 6. července t.r. představí sestry se sokolskou tradicí, započatou jejich předchůdkyněmi před 85 lety.

Na zakončení hlavního sletového dne vystoupí naši muži i ženy ke společným prostným, pro které jsem jako motiv zvolila symfonickou báseň Vyšehrad, prvou část světoznámého hudebního cyklu Má vlast od Bedřicha Smetany.

V této části potulný zpěvák Lumír vypráví o legendárním sídle kněžny Libuše a českých vladkyň. Místem překypujícím životním ruchem, místem velkých turnajů, oslav vítězství a voleb nových knížat, ozvěn výbroje chrabrých zbrojnošů, kteří museli čelit častým nájezdům nepřítelů. Po konečném boji zůstávají z něj pouze mrtvé trosky zahalené smutkem. Básník se tiše klaní slavné minulosti...

Zasažen úplnou ztrátou sluchu, Smetana již tuto svoji skladbu neslyšel. Jakoby na vzdory, začíná pracovat ještě s větší

vervou a úspěšně komponuje dalších šest částí, čímž toto mohutné dílo Má vlast zdařile ukončil.

Dne 12. května 1884 zavírá Smetana své oči naposled. V den jeho pohřbu průvod vedený členy Sokola Pražského, doprovází Smetanu na jeho poslední cestě Prahou - na památný Vyšehrad, kde jeho pozůstatky jsou uloženy mezi ostatními národními velikány k věčnému spánku na Slavíně.

Co Vás vedlo k tomu, že jste se rozhodla složit prostná na tuto skladbu?

D.F.: Při skládání těchto prostných jsem byla vedena snahou, přeložit slova pocity básníka do jednotlivých pohybů cvičenců. I když jsem usilovala o pokud možno nejlepší skladbu, nebyl to úkol zrovna nejsnadnější. Přesto i dnes věřím, že je to jedna z nejtěžších cvičebních skladeb v historii Sokola. Proto všichni cvičenci, kteří tuto skladbu předvedou, zasluží si plně uznání za nezlomnou vůli, nesčetné oběti a odříkání, které během cvičebního roku tak vzácně projevovali.

První dva takty této skladby jsou zajisté známé milionům posluchačů pražského rozhlasu v době naší svobodné republiky po celém světě.

Tato znělka nabyla zvláštní symbolický ráz v těžkých dobách našeho národa, kdy tesklivý zvuk harfy za temné noci zvěstuje světu, že dvakrát za sebou cizí násilník přepadl náš Vyšehrad.

Děkuji Vám za tento interview na dálku a těším se na shledanou s Vámi o sletových dnech u nás v Curychu.

Josef Dvořáček
starosta sokolské
župy švýcarské

NA VŠTIVTE
JOHNNY'S MORAVIA RESTAURANT
in Lyons, Illinois
8744 W. Ogden (3 blocks west of First Ave.)
Budete překvapeni chutnou českou domácí kuchyní při velice přístupných cenách a vzorné obsluze.

- DENNĚ PŘIPRAVOVANÉ SPECIALITY
- TAKE OUT ORDERS
- VÝBĚR IMPORTOVANÝCH PIV
- CATERING SERVICE

Otevřeno denně
kromě pondělí:
11:30 a.m. - 8:00 p.m.

Na Vaši návštěvu se těší
noví majitelé Jiričich & Ludvík

☎ 447 - 6776

DOPIS KNĚZE - KNĚZI V ČESKOSLOVENSKU

(Pokračování ze str. 1)

a dobrými přáními sledují celou vaši práci..." /M.K./ Známe presidenta ČSSR ze situace velmi blízké a pochybuji, že by měl zvláštní potěšení z úspěšné, ryze duchovní činnosti kněží. Pochybuji, že by naše státní orgány vítaly „postupné uspokojování všech // oprávněných potřeb církví“ a umožňovaly „nejlepší podmínky pro práci všech // kněží římskokatolické církve v naší vlasti“ /M.K./.

Tyto projevy jsou zajisté politické - jak jinak? Ale právě tím vtiskují politickou pečeť PIT a tím neklamně stavějí PIT mezi kněžské organizace politické, které jsou kněžím zakázané. Nejsi politicky naivní, abys to nevěděl; jak můžeš být předsedou takového spolku, nedovedu pochopit.

Druhé mé bolestné překvapení se týká návrhu na Programové prohlášení SKD PIT v ČSSR /LD 14.11.1984, str. 5/. Nevím, jakou účast v tom máš Ty, ale jeho úroveň je úděsná po stránce kněžského charakteru i po stránce teologické. Není to doklad chorobného svědomí, či rozpolcené kněžské osobnosti? Na jedné straně ujišťujete hlavu církve o své věrnosti, na druhé vykazujete hrubou neposlušnost. Na jedné straně vyhlašujete věrnost církvi, na druhé straně se dáváte vma-

nipulovat do všech politických cílů, propagačních záměrů a protináboženské praxe režimu. Jak by asi strana a vláda posuzovala svého člena, který by mluvil takovou dvojakou řečí?

Co však v Prohlášení marně hledám, je duch evangelia. Marně se ptám, jak autoři rozumějí církevnímu právu, jak vykládají celý kánon 278, na který se Prohlášení odvolává. Místo kajícího smýšlení, které má neustále provázet Kristova učedníka, stále sebeospravedlňování a sebeujišťování o správné cestě. Vždyť i KSC občas provádí sebekritiku. Ne, žádný kněz hodný tohoto poslání a vědomý si lidské cti nemůže takové prohlášení pokládat za autentické vyjádření obrazu kněze v socialistické společnosti, jeho duchovní činnosti. Jaké škody mravní a náboženské působí takový postoj před věřícími i nevěřícími, nemusím ličit. Jedna osoba bez víry přiběhla ke mně celá zděšená, že nějaký farář v televizi sliboval věrnost straně KSC. Je-li to pravda, „mají Tě tam, kde Tě chtěli mít“ - to jsou Tvá vlastní slova před dvěma roky.

„Nesouhlas s vaším počínáním se politicky kvalifikuje jako protistátní a protisocialistický postoj. To je třetí výtka, kterou mám proti PIT. „Tyto útoky zcela korespondují s úsilím nejreakčnějších sil ve světě. Pramení jednak z nenávisti vůči socialistickému společenskému

zřízení, jednak z nepochopení či překrucování podstaty existence a činnosti vašeho sdružení.“ /M.K./ Možná, že na takové křivdě vůči těm, kdo se Sdružením nesouhlasí, má PIT vinu nepřímou, tj. tím, že se staví jako jediný představitel a mluvčí všeho duchovenstva a všech věřících, že se nikdy nezastalo těch, kdo z dobrých důvodů nechtějí mít účast v tomto Sdružení, které, jak praví Prohlášení, je „dobrovolné, společenské a zájmové“ // hnutí katolických kněží // v ČSSR. Je už zbytečné opakovat, že kněží a věřící jsou si plně vědomi, že žijí v socialistickém státě, že se církev NEVÁŽE na žádné formy politického, sociálního a státního života.

Kritika se netýká zřízení, týká se jeho chyb a nedostatků. Týká se i PIT z důvodů jiných než politických. Nemáme nenávist ke zřízení, ale máme lásku k pravdě a spravedlnosti - „Ti, kdo se stavějí proti činnosti Sdružení, či ji odsuzují, at' vezmou na vědomí, že tím mohou poškodit jen zájmy katolické církve /M.K./ Ti, kdo se stavějí proti Sdružení, mají námitky mravní, duchovní a církevně - právní. Mají pochybnost, že PITY hájí skutečné zájmy církve. Nepamatuji se, že by PIT bojovalo za odstranění občanské diskriminace z náboženských a jiných nehumánních důvodů, která stále trvá. Nezdá se mi, že by činnost PIT na poli kulturním a duchovním nějak zvyšovala „mohutný duchovní potenciál“ /M.K./ Ediční činnost Katolické Charity sotva stačí pokrýt její

hanbu. Zřejmě kulturní a duchovní kritéria jsou rozdílná. Naši bratři evangelíci mají bohatší duchovní i kulturní vydatelskou činnost i bez PIT. Ale mají lidi s úrovní. Postránci právní nejen že nemá PIT církevní schválení a je zakázáno, ale nemá ani stanovy stanovené státem. Tím by se totiž stalo součástí NF a to láska režimu k „farářům“ nepřipouští.

Další nebezpečná křivka je prohlášení, že kdo je proti PIT, je proti míru ve světě. Myslím, že není třeba ustavičně hučet do světa, že jsme pro mír, že nejsme šílenci, kteří chtějí válku nebo státní převrat. Všechno křesťanstvo v celém světě, ba všichni lidé zdravého rozumu a srdce hlásají: „Si vis pacem, para iustitiam,“ a ne ideologický boj jako prostředek míru. Každému je jasné, že třídní boj už válku vede a že spolu s ideologií je ohniskem nebezpečí světového požáru. Odmítáme všechno násilí a teror, at' bílý, rudý, černý, žlutý, hnědý, zelený. Všichni křesťané jsou pro absolutní mír a dialog hodný lidstva 20. století, všichni odmítají ničení a smrt jako prostředek spravedlnosti a míru. Takový mír by byl pro mrtvé a ti mají mír jiný. Je tedy nesprávné a žene vodu na mlýn nepřítelům církve, když PIT se staví jako jediný ochránce míru. Stále více spoléháte na svou politiku než na Boha. Sami se vymýšlíte na sebe i na jiné strach, abyste se mohli bát, jak říká žalm 53/v.6/. Vaše víra je tak malá, že mnozí straníci pokládají většinu z vás za NEVÉRCE. Jste ovoce vaší politiky. Jistě za všechno

nemůžeš, ale budeš ze svého titulu krýt toto a ještě mnoho jiného /např. trvalou lež Katolických novin, že vycházejí s církevním schválením/. Je mi Tě velice líto, Jacino prodáváš své dobré jméno.

Prosím Tě, nehledej výmluvy a trapnou apologetiku, ani se neoddávej resignaci. Čti raději sedm listů maloasijským církvím na počátku Apokalypsy - stojíme také na prahu jakési apokalypsy. Tam jistě najdeš kritéria pro svůj pochybný úřad a proti Programovému prohlášení. Čti evangelium, abys našel lítost nad svou duší. Čti Pavlovy listy, abys našel odvahu a lásku ke Kristu. Od Tvého zvolení se za Tebe modlím.

/Uveřejněno bez vědomí
au tora/

DOPIS Z INDIE SV. OTCI
Po návratu ze své pastorační cesty v Indii obdržel sv. Otec od nynějšího presidenta Indie následující dopis.

Jeho Svatosti,
papeži Janu Pavlu II.

Žádný jiný návštěvník ze zahraničí za posledních sto let, pokud naše paměť sahá, neposílil morláku a duchovní charakter indického národa tak jako Vaše Svatost za dnů své návštěvy u nás. Nikdo jiný po zesnulém Mahátmá Gándhím, který nyní už odpočívá v nebi, neocistil našeho ducha a nepovznosl náš život jako Vy.

Vaše slova, Vaše činy, Vaše porozumění, Vaše pokora, každé Vaše gesto a nade vše Vaše burčující výzva, jíž jste byl pro lid naší země, aby žil a jednal v duchu a podle tradic našeho Mistra Gándhího, k Vám navždy připoutaly srdce milionů. Je to opravdový zázrak naší doby, že jediná lidská bytost, jež na zemi nemá nic víc, než že slouží Bohu, může vykonat tolik, aby všude očistila lidské svědomí. Kéž Ježíš Kristus hovoří i dnes skrze Vás k celému světu, který musí čelit nejtemnější krizi celých svých dějin.

Velký a ušlechtilý služebník Boha a člověka, pomáhej nám věřit, že člověk bude žít a nezemře v nukleárním sebezničení. Ukazuj nám, že láska je mnohem mocnější než nenávist a že láska se může zrodit, jen když se odmítne násilí. Dokazuj nám, že každé násilí je strašné NE a že si zasloužíme věčnost jen životem v míru. Kéž i nadále žaři ve Vás Boží světlo.

V úctě se před Vámi skláním.
Vždy Vás

Dr. G. Ramachandran
/Dr. G. Ramachandran je jeden z nejváženějších žáků Mahátmý Gándhího/

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality

Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milý Otče Vojtěchu,
drazí čtenáři Hlasu národa,
vážení členové NSČK,
naši dobrodíníci a všichni
Bohu a národu věrní krajané,
Posíláme Vám z

Nepomucena srdečné pozdravy
a než se skončí školní rok a roz-
jedeme se na prázdniny, chceme
Vás opět informovat o našem ži-
votě v Nepomucenu. Z
příloženého 2. čísla „Brázdy“,
kterou naši bohoslovci začali
cyklostylovaně vydávat, si Otče
Vojtěchu, vyber pro in-
formaci našich zámořských
krajanů něco z naší „Kroniky“ a
třeba i některý ten článek.
Jáhen Karel Janoušek, který
Vám čas od času něco napsal pro
čtenáře H.N. přímo, se nyní
připravuje pilně na závěrečné
zkoušky a na své kněžské svě-
cení. Zároveň přikládám ob-
rázek přijatých návrhů barev-
ných oken, která nahradí
dosavadní prázdná okna v naší
seminární kapli. Nevím, bude-li
Vám to někomu z Chicaga
možné navštívit letos Řím, ale
kdokoliv sem z členů Svazu
nebo z čtenářů H.N. zavítá,
nech nezapomene naše
Nepomucenum navštívit. V
blízkosti sv. Petra je římský
poutní dům kardinála Berana
„Velehrad“, a tam se na nás
vždycky doptají.

Pěkné dovolené a prázdniny
Vám všem čtenářům H.N.,
členům NSČK, čtenářům
Nového Života a vůbec všem
naším krajanům dobré vůle,
roztroušeným dnes po světě,
kam nás H.N. za nimi chodí.

Tvůj

Karel Vrána, rektor.

**

Z KRONIKY života seminaristů našeho římského Nepomucena

Římský advent má svůj zcela
zvláštní nádech. Město se zdobí
a dekoruje. A považte: na
ulicích se objevují květináče se
smrčky a jedličkami! Pod vzr-
ostlými listnáči vypadají
poněkud cizorodě a k palmám a
piniím se opravdu nehodí. Nic
nepomůže, že jsou opentleny
zlatými šňůrami a že bílá barva
napodobuje sníh. Ano, sníh;
sen pohádkový nebo zlý sen?
Tento otazník se objevil ještě
jednou.

Na počátku našeho adventu
bylo (4.12) setkání s Františkem
kardinálem Tomáškem. Byla to
krátká návštěva koléje a ještě

kratší posezení s alumny a pře-
dstavenými. Snad symbolicky
předznamenávala tato návštěva
duchovní obnovu (14.12.). Vedl
ji P. Tomáš Špidlík a námětem
jeho promluvy byla modlitba rü-
ženice. Snadno se namítne: jed-
noduché, jednotvárné. Ale je to
klam. Na potvrzení těchto slov
vzpomněl P. Špidlík, jak jedna
babička z jeho vesnice se mod-
lila růženec: mezi modlitby vklá-
dala jednoduché myšlenky,
které pramenily z momentální
situace a které vyjadřovaly její
starostlivost. Na ukončení
duchovní obnovy P. Špidlík
jeden takový hezký růženec pře-
dříkával.

Vánoční prázdniny na univer-
sitě trvaly od 21. prosince do 6.
ledna. Poslední den přednášek
však již nebyl plně přednáš-
kový. Centrem studentského
života se stala aula, kde jednot-
livé národní skupiny předváděly
své národní vánoční zvyky a
písně. Naše kolej spoléhala pře-
devším na své filozofy. A
nezklamala se. Na úspěchu měl
podíl i přínos prof. Skalického.

V těsně předvánoční náladě
vystoupil (22.12.) v kolejním
velkém salóně „Concordia Or-
chestra“. Sál byl plný italských
přátel a příbuzných hudebníků,
také alumny a představených
koleje. Nutno podotknout, že
odjezd zakladatele, šéfa a di-
rigenta (vše v jedné osobě)
Petra Vašíčka byl předem nap-
lánován a kvap byl zapříčiněn
opakovanou děkovačkou, ap-
lausem a opakováním.

Vánoční bohoslužby a celá
předvánoční nálada neoplývala
zpěvem tolik jako v minulých
letech. Americká komunita se
téměř celá rozjela, vyprázdnila
se i místa konviktorů. V refek-
táři tak zaznělo jen několik
koled a jako koruna krásné sólo
P. Koláčka. Jako vánoční dárek
obdrželi alumni dva balíčky.
Jeden byl od Otce rektora a
našli jsme v něm kolekci z knih,
které v průběhu roku vydala
Křesťanská akademie. Druhý
balíček byl od Otce biskupa
Hrušovského a taktéž ob-
sahoval výběr z posledních pub-
likací Slovenského ústavu. A
jako vždy posluchači prvního
ročníku teologické fakulty dostali
„Grande commentario biblico.“
Svá poděkování dopro-
vázíme modlitbami a také
tím, že se dárky používají.

Narození Páně bylo slaveno v
kolejní kapli. Slavnému půl-
nočnímu „Gloria“ bylo
přítomno i několik věřících z

blízkého okolí. Společně jsme
se modlili za lásku a mír.

V novém roce čas rychle a
překotně šel ke zkouškovému
období (3.-14.2.). Poslední den
zkoušek připadl na svátek sv.
Cyrila a Metoděje. Ten večer
jsme se sešli se slovenskými
kněžími a spolubratry v bazilice
sv. Klementa. Mši sv. celeb-
roval Jozef kard. Tomko a mezi
koncelebranty byli O. biskup
Hrušovský, O. biskup Škar-
vada, P. Jiří M. Veselý O.P.,
naš rektor mons. Vrána i náš
vicerektor P. Plíšek, také kněží
z kláštera irských dominikánů,
kteří tuto baziliku spravují. V
homilii kard. Tomko rozvedl
význam sv. bratří v našich dě-
jinách spásy.

Musím se ještě vrátit k jedné
věci. Jednoho dne ráno jsme se
probudili do bílé nádhery. Bylo
to v úterý před popeleční
středou, kdy Aiolus vypustil
větry, které přihnaly nad Řím
sněžné mraky. V římských par-
cích se lámaly stromy, píše se, že
jich bylo zničeno na 400. V
kolejní zahradě se sice lámaly
jen větve, ale i tak je ještě teď
co uklízet. Ještě něco jsme
mohli pozorovat, a to, jak vyd-
atně sníh pomohl dopravním
podnikům. Po zvýšení cen
jízdového autobusu i metro zely
prázdnou. A nyní? Na zas-
něžený chodník se lidé odvažo-
vali jen na pár kroků. A na zas-
něžené vozovce kralovaly
napěchované autobusy
Akumulace byla zřejmě dost-
atečně vysoká, neboť krátce
poté se začaly prodávat nové
typy jistých slev.

Popeleční středa ukončila
Římanům dobu maškarád,
která se nevyhnula ani
Lateránské universitě: i pro-
fesoři byli zasypáváni kon-
fetami. Na začátek postní doby
nám byla dána duchovní obnova
(15.2.). Vedl ji P. Špidlík a ve
svých promluvách nám hezky
vysvětlil význam postní doby a
postů, aby se každý mohl nad
sebou zamyslet a podle toho své
vášně odhalit a krotit. Mše sv.
ve výroční den skonu mons.
Jaroslava Sychry (26.2.) byla
letos sloužena v kolejní kapli.
Celebroval ji italský O. biskup
Škarvada. Nám byla tato mše
sv. vzpomínkou na naše blízké,
na naše doma, na naše dobro-
dínce, na všechny, které trpící
Kristus sjednocuje.

V sobotu 1. března O. biskup
Škarvada opět zavítal do koleje.
Mše sv., kterou sloužil, byla
spojena s přijetím ministerií.
Pět našich spolubratrů - Pavol
Brzý, Pavol Benedik, Jindřich
Holeček, Ján Kuchárik a Jan
Vokál - přijalo „admissio.“ Ten-
to počet vyjadřuje naději našich
křesťanských obcí, že aspoň v
malém počtu je možno počítat s

novými pečovateli o lidské duše.

O oktávu později (9.3.) velký
salón zase hostil Vašíčkův
„Concordia Orchestra“. Salón
byl zaplněn, dokonce se míst k
sezení nedostávalo. Byly hrány
malé skladby Bachovy, Mozar-
tovy a Vivaldiho. Závěrečné
vyžádané opakování dává tušit,
že koncert byl velmi pěkný a že
nahrazení čembala pianem bylo
přijato jako přiměřená náhrada.
Zvláště pianistka slečna Mar-
gherita Pinta má vysokou
erudici, a to nejen tím, že hraje
již delší dobu než ostatní
členové orchestru. Celkové pro-
gram zpestřila i slečna Isabella
Arbace, jejíž pohostinské vys-
toupění rozšířilo nástrojový a
tudíž i interpretovaný reper-
toár.

Těsně před velikonoce
(21.3.) nás navštívil P. Andrej
Pauliny. Oznámení o jeho
návštěvě hlásalo, že přišel
pohovořit o církevním umění na
Slovensku. Po večeri jsme se
shromáždili ve velkém salóně.
Před našima očima se objevo-
valy světelné obrazy těch nej-
krásnějších kusů, které jsou per-
lami tisíciletého slovenského
umění. Komu např. služba
nedovolila účast, opravdu může
litovat, že tak krásnou kolekci
slovenského církevního umění
neviděl.

Velikonoční prázdniny trvají
na universitě dva týdny (od
24.3. do 6.4.). Po operaci se z
nemocnice vrátila sestra
Deodáta, z ošetřování se vrátil i
P. Špidlík, také náš spolubratr
Pavol Benedik na krátký čas
dostal dovoleno vzdálit se z
nemocnice. Během sv. týdne
doznávala naše kolejní kaple
některé změny. Sklenářská hut'
vložit první dvě vitráže podle
nového návrhu: Jsou to lunety v
křížové loži: sv. Andrej Svorad
a bl. Hrozna. Zatím jsou
hotové jen dvě vitráže. Jejich
klasické pojetí se spojilo se
svérázným viděním atributů.
Celá okna jsou krásnou souhrou
odstínů a linií. Nápis, které
jsou umně vkomponovány do
obrazu, oznamují, jaký byl
původní záměr. Postup prací je
sledován s nelíčeným zájmem.
Nedivme se: v kapli se scházíme
na mši sv., na modlitby hodinek.
V kolejní kapli vdechujeme
ovzduší domova. Odtud se také
vznášejí naše prosby a přímlyvy,
naše modlitby, naše poděko-
vání. Tady vzpomínáme na vše-
chny, také na ty kostelíčky u nás
doma. Naše kaple je místo
našeho rozhovoru s Bohem a
prostředníkem duchovního

propojení. Mnoho úst s modlit-
bou říká: zaplat' Pán Bůh!

Obřady sv. týdne celebrouval
P. Špidlík. Vždy si svolal minis-
tranty a celý průběh jim vyložil a
vysvětlil. Homilie ještě význam
svátků zdůrazňovala. Kromě
toho jsme ve volném čase mohli
být přítomni obřadům i v jiných
bazilikách a kostelích. Tato
možnost byla plně využita.
Modlili jsme se na nedalekých
Svatých schodech, navštívili
jsme baziliku sv. Jana v
Lateráně i baziliku sv. Petra
Prožitek velikonočního
tajemství byl opravdu bohatý.
Nebylo by to vše, kdybych
nenapsal, že na velikonoční
pondělí se na stole objevila
nejen v Itálii obvyklá
čokoládová vajíčka, ale také
vajíčka pravá, skutečná a ručně
malovaná slečnou Krausovou.

Druhý prázdninový týden
mohli alumni strávit podle vlas-
tního přání. Když se pak na
konci týdne vraceli, vítali jsme
je a také novou sestru, sestru
Konsolatu, která byla poslána
pracovat v naší koleji.
Komunita těchto sester, jak
říkáme - našich, doznala již
jednu změnu hned na začátku
školního roku. Tehdy jsme se již
neshledali se sestrou Irenou,
neboť místo ní přijela sestra Be-
nona. Modlitba a práce, to je
jejich celý den. Obdivujeme se
jejich píli, pracovitosti a
neúnávnosti a připojujeme
modlitbu za ně i za vlast jim tak
drahou. (Jsou z Polska.)

Čas ubíhá. Ted' již je duben,
zanedlouho bude máj. To je
měsíc, na který vyjdou letnice i
svátek Těla a Krve Páně. Do
červnových zkoušek zbývá jen
něco přes měsíc. Tato doba
nikoho nenechá ukolébat. Má
svůj rytmus a řád. Jejimi pat-
rony jsou sv. Karel Boromejský
a sv. Alois. K těmto světcům se
obracíme s prosbou o posilu při
zdolávání těchto studentských
úskalí. A jim děkujeme za
zdárné ukončení. A potom, na
konci června, by měla vyjít nová
„Brázda“.

PB

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELUM
ZNÁMÝM**

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

T.B.Hlubuček:

**„Úmrtí krajana
Ferdinanda Anthonyho
z Cedar Rapids
a první český časopis
v Americe“**

Úmrtí celoživotně velmi činného krajana z Cedar Rapids mi oživilo vzpomínku na vůbec první český časopis, vydávaný v Americe. Byl to „Slovan Americký“, jehož vydavatelem v Iowa City byl Bárta Letovský. A kdo po dlouhá léta pracoval v tiskárně tohoto časopisu byl Ferdinand „Fred“ Anthony, který zemřel letošního 28. května v nemocnici sv. Lukáše po dlouhotrvající nemoci ve věku 91 let.

Narodil se v malém městečku České Třebové v Orlických horách východních Čech 21. března 1895. Jako jedenáctiletý hoch přijel do Spojených států přímo do Cedar Rapids r. 1906. V tiskárně „Slovana Amerického“ se vyučil sazečem a pracoval tam několik let. Potom pracoval v lépe placených tiskárnách anglických časopisů „Daily Iowan“, „Cedar Rapids Tribune“ a opět se vrátil do tiskárny tehdejšího nového českého týdeníku „Cedar Rapidské Listy“, který vydával František Hradecký. Mimo to pracoval pro „Russell's Railway Guides“, „Metropolitan School Supply House“. Nakonec se osamostatnil a otevřel si svou vlastní tiskárnu „Anthony's Press“.

Přínáležel k mnoha vysloužilým organizacím jako veterán z první světové války a navíc byl velmi činný v následujících českých organizacích. Celých 50 let byl členem a několik roku i starostou místní Jednoty Sokol, místopředsedou družstva Českého národního hřbitova, České školní rady, Sdružení českých spolků, řádu Karel IV. Západní Českobratrské jednoty, řádu Prokop Veliký # 137 Československých spolků v Americe, lože Jan Hus „Odd Fellows“ a jiných.

Kromě manželky - bývalé Bessy Kratochvílové s níž se oženil 6. ledna 1923 - zanechal dceru Boženku, syna Freda ml., dva bratry Theodora Trefného v tomto městě a Louis Trefného v Boulder, Colo., sedm vnuků a devět pravnuček.

Pohřeb se konal za velké účasti krajanů z kaple Kubova pohřebního ústavu a pohřebními obřady byl pověřen T.B. Hlubuček. Vojenskou poctu zemřelému vzdali členové veteránské jednotky - (Post) - „Hanford“. Jeho tělesné pozůstatky byly zpopelněny. Budiž cest jeho památce.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPIŠNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

»Půjdeme do toho nepřipraveni«.

Píše-li se o Trochtově vyjednávání s vládou, nutno dále předem poznamenat to, co je důležitější než podrobnosti, které ještě všechny bezpečně neznáme. Msgre Trochta věděl jasně hned od začátku, jak jednání s komunistickou vládou dopadne, jak nutně musí dopadnout.

V listopadu 1948 vykonal Msgre Trochta svou pouť do Říma »ad limina Apostolorum«. Stavil se pak i v Turíně. Na otázku představených, jak dlouho situace potrvá, odpověděl: »Snad ještě rok budeme moci pracovat. A potom? - Pánu Bohu poručeno. Bojím se, že půjdeme do toho nepřipraveni.«

Msgre Trochta se tehdy vracel do vlasti s jasným vědomím toho, co ho čekalo. Na příání Pia XII., vybaven zvláštními pravomocemi, měl zajistit život církve katolické na dobu budoucího pronásledování. Po jeho uvěznění a internaci ostatních biskupů, které již tehdy předvídal, neměla být církev zbavena svátostného života.

Bylo tedy životním zájmem církve, aby se jednání s vládou udrželo co nejdéle a připravovaná likvidace svobodné církve nebyla zbytečně urychlována. Směrnice, dané Piem XII. a nunciem, byly jednoznačné: »Procrastinare« (protáhnout jednání). Oddálit přímé střetnutí, dokud se nevytvoří i nové strukturální podmínky k přežití. Nejednalo se již o vnější projevy nadšení a tím méně o veřejné manifestace katolíků dřívějších časů, ale o jiný, úplně nový způsob života církve »v katakombách«.

Jen máme-li toto na mysli, můžeme správně pochopit i utrpení, které litoměřickému biskupovi připravovalo denně jeho »Vyjednávání«. Na účelném prodlužování jednání závisela budoucnost církve, až bude zbavena pastýřů. Aby nepromarnil předčasně aspoň tento jediný konkrétní výsledek vyjednávání, Msgre Trochta musel strpět, že jeho delikátní situace, do níž ho postavila vůle episkopátu, bude propagačně zneužito a že bude nařčen z kolaborantství s komunismem.

Bylo o něm psáno v novinách, že je to mezi biskupy »jediný rozumný přítel pracujícího lidu«, a podobně. Úsudky toho druhu rozšiřovaly se jednak úmyslně, jak tomu bylo u komunistů v republice, aby jej zkompromitovali doma a v zahraničí; a jednak z neinformovanosti, jak tomu bylo u některých, bohužel i církevních, žurnalistů na západě.

Kdo znal osobně Msgre Trochtu, dovede si představit, jakým utrpením muselo pro něho být, když viděl, že jeho postavení »vyjednávače« mu ukládá na venek rezervovanost i v těch případech, kdy ostatní biskupové, od přírody méně diplomaticky nadaní, mohli jako jednotlivci zaujít důraznější stanovisko.

Události daly Trochtově předpovědi za pravdu. Rok 1949 byl rozhodujícím. V lednu podali biskupové Memorandum prezidentovi Gottwaldovi. Poukázali na řadu nepřátelských iniciativ ze strany vlády vůči katolické církvi a jasně vytyčili hranice možného soužití s komunistickým režimem. V květnu byly zastaveny Ordinariátní listy. Situace vyvrcholila v červnu. Pastýřským listem, napsaným 15. června 1949 na biskupské konferenci v Praze, obraceli se biskupové přímo na věřící lid v Československu. Upozorňují na vyhlazovací úmysly komunistického režimu a vybízejí k jednotě a pevnosti v pronásledování. Přinášíme text tohoto důležitého dokladu v Přílohách č. 7, str. 321.

Situace vyvrcholila prakticky 17. června ustavením »Katolické akce«, od biskupů odsouzené, a v neděli 19. června internací pražského arcibiskupa Msgre Josefa Berana. Jednání s vládou bylo přerušeno. Začalo poněmhlé pronásledování. V říjnu byl ustanoven Státní úřad pro církevní věci, zavedeny nové zákony, jimiž katolická církev byla uvedena do područí státu, který převzal prostřednictvím církevních tajemníků veškerou pravomoc ordinářů. Biskupové byli postupně internováni, řeholníci zlikvidováni. Svobodná katolická církev přestala existovat. To, co

zbylo, úřední církev ovládaná státem, se dostalo do rukou kolaborujících vlasteneckých kněží a je určeno k postupné, nenápadné likvidaci.

»Život biskupa je ustavičnou agónií«.

Z následujících osudů Msgre Trochty je záhodno se zmínit o velké schůzi kněží litoměřické diecéze, svolané rychle na 16. červen do Litoměřic. Bylo to den po biskupské konferenci v Praze na Hradčanech a den před založením schizmatické Katolické akce. Byla to jedinečná manifestace jednoty a lásky kněží ke svému biskupovi, které se dosáhlo v Litoměřické diecézi ani ne ve dvou letech.

Kněží se dostavili téměř všichni. Nejdříve byl každý kněz jednotlivě povolán do biskupské pracovny a tam v přítomnosti generálního vikáře a ještě jednoho kněze složil přísahu věrnosti svému biskupovi. Biskup mu pak předal tři výtisky pastýřského listu (z 15. června), který měl být následující neděli (19. června), přečten věřícím při mši svaté.

Potom se shromáždili všichni kněží v přijímacím sále paláce. Současně však do biskupské rezidence přišli tři úředníci státní bezpečnosti a vyžádali si přijetí u biskupa. Biskup Trochta je přivedl ihned do shromáždění kněží. V jejich přítomnosti vyzval přítomné kněze, aby se otevřeně vyslovili o vzniklé situaci. Hned se hlásili někteří ke slovu a otevřeně kritizovali postup vládnoucího režimu.

Schůze vyvrcholila vystoupením jednoho kněze, který vzrušeným hlasem volal: »Bratři, věřím, že žijeme v době, kdy svému biskupovi věrnost nejen slibujeme, ale i přísaháme.« Nato biskup zvedl ruku a slavnostně prohlásil: »Také já vám přísahám věrnost až do smrti.« Papežská a československá hymna zakončila toto shromáždění.

Úředníci státní bezpečnosti, vyzváni biskupem k prohlášení, zmateně vyslovili naději, že k dorozumění mezi církví a státem přece dojde. Biskup se pak se svými kněžími odebral do katedrály, kde v sepsaném prohlášení všichni přísahali věrnost církvi.

V neděli 19. června biskup Trochta sám osobně četl v katedrále onen proslulý pastýřský list československého episkopátu. Stylistické srovnání tohoto dokladu s ostatními písemnostmi Dr. Trochty, budí dojem, že vlastním redaktorem onoho pastýřského listu byl on sám. Snad i celá iniciativa obrátit se přímo na křesťanský lid mohla být jim podstatně ovlivněna. Tím však byl jeho osud zpečetěn.

Byl to poslední veřejný významný čin litoměřického biskupa. Jeho osobní situace se postupně stále zhoršovala. Státní komisař kontroloval jeho poštu, telefon. Státní úředníci se ujali správy diecéze. Byl přinucen jmenovat generálním vikářem Msgre Olivu, kolaboranta s režimem, zatím co on sám byl hlídán ve své rezidenci. Jeho osobní svoboda byla omezena na dva pokojíčky. Kdo s ním chtěl mluvit, byl legitimován. Později policie i spala v jeho pokoji. Někdy ráno se probouzel s rukama popíchanýma od injekcí, které mu tajně v noci dávali.

Přesto se ale podařilo jeho důvtipu, vytříbenému v koncentračních táborech, podat o sobě zprávy. Čteme na příklad, v listu poslaném v květnu 1950 hlavnímu představenému salesiánů do Turína, Donu Ricaldonemu: »... všichni biskupové mají tajnou policii v rezidenci, já ji mám ve dveřích; ostatní biskupové mohou se ještě objevit v doprovodu policie na veřejnosti, já nesmím mít s nikým styk ... můj život je ustavičné utrpení, fyzické a morální ... tolik zklamaných nadějí, tolik ztrát, tolik proradnosti a svatochrádeží ... můj život je ustavičná agónie ...«

(Pokračování přístě)

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Posláni léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.
NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

ARCHDIOCESE OF CHICAGO

POST OFFICE BOX 1979

CHICAGO, ILLINOIS 60690

CYO Launches - Summer Activities

From baseball to bicycling, from a peace institute to a picnic with Cardinal Bernardin, the Catholic Youth Office (CYO) of the Archdiocese of Chicago has on tap a variety of activities for youth this summer. And whether its recreational or educational, parish youth groups can take advantage of special rates on summer outings which have been arranged by CYO.

Under the auspices of CYO, local high school students will gather at Green Wing Camp in Amboy, Illinois, Monday-Friday, June 16-20, for an institute on peace and justice.

Among events scheduled for July are a White Sox baseball game on Thursday, July 10, and CYO Days at Great America Amusement Park in Gurnee on Monday, July 14; Wednesday, July 16; and the weekend of July 26-27.

The Catholic Youth Office will also sponsor a Christian Leadership Institute the week of July 21-25 at the Tyme-Out Retreat Center, Milwaukee. The program is designed for young people (15-18 years old) who are or have potential for leadership in parishes, high schools, athletic teams, etc.

Those with a more adventurous spirit can take advantage of CYO discount rates for Voyager canoe and wilderness trips which will run throughout the summer near the Minnesota - Canada border.

On Friday, August 15, the Feast of the Assumption, youth groups will cycle and skate along the lakeshore at Oak Street Beach. The day will also include a Mass celebrated by Joseph Cardinal Bernardin and Rev. John Horan, CYO Director, followed by a picnic in the backyard of the Cardinal's residence.

To take advantage of any of these opportunities, contact the CYO at 939-7273.

**CLEVELAND NEWS
The Cleveland Cultural Garden Federation**

(First Garden Dedicated 1916, Perpetuating Brotherhood and Equality)

Attorney Sigmund Brinsky was re-elected as President of the Cleveland Cultural Garden Federation. Installation of officers was held at the Hofbrau Haus. Common Pleas Judge Ann Dyke installed the newly elected officers. Other officers elected were: Vice Presidents, Genevieve Drobnic, Karl Tubalkain, Casimir Bielen, Clay Herrick, Kay Wood; Executive Secretary, Casimir Bielen; Recording Secretary, Mary Trainy; Treasurer, Helen Karpinski; members of the Executive Board, R. Balu, Jerome Brentar, James Chin, Djordje Djelic, Mary Hamlin, Terry Hocevar, Esther Kumin, Maria Pascu, Bernadette Murphy, Mary Popovich, Professor John Sinnema, and Booker T. Tall; Trustees of the Leo Weidenthal Endowment Fund, Gloria Battisti, Chairman, Hon. John V. Corrigan, Tillie Bacik, Helen Maky, Pauline Steffner, and Ralph Veverka.

The Cultural Garden Federation dedicated its first garden in 1916. Today, twenty-two gardens exist represented by different ethnic groups and are the only gardens of its kind in the United States. Its objectives are to perpetuate brotherhood through intercultural understanding leading to world peace. Each year, a „One World Day” is scheduled to promote these principles.

This year's event will be held on September 14th in the British Gardens in Rockefeller Park. The British Consul will be the main speaker. The public is invited to attend this event.

The Garden Group American, American Legion, Czech, Estonian, Finnish, German, Greek, Hebrew, Hungarian, India Society, Irish, Italian, Lithuanian, Polish, Romanian, Rusin, British, Slovak, Syrian, Ukrainian, Yugoslav, Afro-American, American Indian.

CHICAGO CITY - WIDE COLLEGE

30 East Lake Street, Chicago, Ill. 60601-9966

The Radiation Therapy Technology Program offered by Chicago City-Wide College's Health Services Institute in cooperation with Michael Reese Hospital and University of Chicago Medical Center, is now accepting applications for its next class beginning August 25, 1986.

Chicago City-Wide College's two-year program, which is based at Michael Reese Hospital, grants an Associate in Applied Science Degree and prepares graduates for employment as registered radiation therapy technologists (RTT's) in major medical centers involved in the treatment of cancer patients.

There is a high demand for RTT's and the employment potential is excellent - average starting salaries are over \$19,000 a year. Chicago City-Wide College has placed 100 percent of its graduates from the Radiation Therapy Technology Program.

Minimum program entrance requirements include a high school diploma or G.E.D. with successful completion of courses in mathematics and biology and a minimum age of 18. Chicago City-Wide College offers full tuition merit scholarships to qualified students having high academic achievement and residing in the City of Chicago. Financial assistance is also available to those who qualify.

For an application and additional information, contact: Radiation Therapy Technology Program, Michael Reese/University of Chicago Center for Radiation Therapy, Department of Radiation Oncology, Lake Shore Drive at 31st Street, Chicago, IL 60616, (312) 791-8176.

Chicago City-Wide College is one of the City Colleges of Chicago.

The Church exists on two levels: official and underground

I was able to attend one of their private services. Two dozen young people had gathered in a candle-lit room. Led by an older couple, they knelt before icons and a crucifix laid on the floor. Interspersed with long silences were simple chants, mostly in Latin. It was an ecumenical celebration based on one developed in the Taize community, an ecumenical movement in France founded by Swiss Protestant Roger Schutz.

My last appointment was in a baroque building that stands just opposite the palace of Czech President Gustav Husak. There I met with 85-year-old Cardinal Frantisek Tomasek. I found him in remarkably good health as we conversed, mainly in Italian.

The cardinal was obviously cheered to meet someone who understood the difficulties of his Church and was able to talk to him about the similar situation in Lithuania where there is also a very active underground Church.

The Church in Czechoslovakia truly exists on two levels - the official Church and the underground. For example, since 1971 no order in Czechoslovakia has been allowed to accept novices. Yet many people take secret vows and carry on as „Religious in the world” despite intense police harassment and the potential for arrest.

„Only God knows,” Cardinal Tomasek said, „how many Religious we have in Czechoslovakia.” A simple, devout, traditional bishop, Cardinal Tomasek, above all, remains optimistic for the Church in Czechoslovakia.

„With God,” he said, „everything is possible. Our hope is in our young people.

From what I saw of those young people, the cardinal's hope is not misplaced.

/Tranter is the pen name for a well-known writer on religious affairs in Eastern Europe/

GUYANA FAMILY DAY '86 - „GUYANESE HELPING GUYANA”

June 28, 1986

Guyanese Away From Home of Illinois will be having their 4th Annual Guyana Family Day to be held at Abraham Lincoln Center, 3858 Cottage Grove, Chicago on Saturday, June 28, 1986, from 2:00 - 5:00 p.m.

„Guyanese Helping Guyana” will be the theme for 1986 and to coincide with the theme, there will be a door offering - all proceeds to benefit Guyana Medical Relief. Last year's door offering was earmarked for Ethiopia.

Rev. Lindley Swanston, who is from Nevis, St. Kitts - West Indies, has been chosen to give the family day message. His topic: „Holding on to cultural values.”

The cultural committee chaired by Ms. Alexis Christie will be coordinating African/West Indian fashions which will be modeled by a bevy of West Indian ladies also a kiddies talent show of immigrants of Guyanese/West Indian parentage. To augment the occasion, there will be an Indo/Guyanese dancer and to pay tribute to the African ancestors, The West Indian Folk Dance Company will harmonize sounds of African instruments.

Admission: \$6.00 in advance; \$7.00 at the door; Children under 12 years of age \$3.00.

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dekad zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES:
484-0800

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo „Gösser” z Ra kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

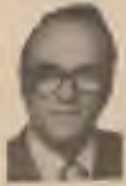
Buy U.S. Savings Bonds

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

TIME FOR RE-EXAMINATION

As we prepare to observe the Bicentennial of the Constitution, it is to be hoped we will use the three-year period of the observance for serious thought and re-examination of constitutional issues.

We hope we will not be so caught up in shallow, meaningless celebrations of form that we completely

disregard the need for studies of substance. For there are indeed serious constitutional questions which should be broadly examined which bear on the liberty of this and future generations.

Most of us tend to believe that because of the original intention of some of those who gave us our charter of liberty — to chain down the power of government — that it stands today undiminished. Unfortunately, it does not. Much of the power and authority of the people has been usurped. This had been foreseen.

It should be sobering for us to understand that at the very beginning, at the conclusion of the Convention when the Constitution was adopted, Benjamin Franklin, even though he voted for adoption, said to his fellow delegates:

"Well, gentlemen, you have a Constitution. It is not as good as we could have hoped but as good as we are going to get, and it will serve us all

right for awhile. But it will end in tyranny because there is nothing within it to prevent it."

In the 1840's, Alexis de Toqueville, famous French historian who toured America and wrote about the nation in his *Democracy in America*, was handed a copy of the Constitution. Upon reading it he said, "I will give the people under this instrument 200 years from the date of its ratification until they descend under a complete despotism."

Well, here we are 200 years after ratification. What is the condition of our government under the Constitution? Are we experiencing tyranny? Are we descending into despotism?

Well, consider — Is it tyranny which takes a small child from the security of his neighborhood school and bus him across town into unfamiliar surroundings to satisfy social experimenters? Yes, we say it's tyranny!

Is it despotism which denies children and teachers freedom of speech

when they enter the school grounds where they are not permitted to speak of the Bible or of their particular religion? Yes, we say it's tyranny!

Is it tyranny when government taxes the people to the tune of billions upon billions of dollars annually so that: Some countries will not have to support themselves? Some farmers or businessmen who have made unsound business decisions will not have to suffer the consequences of their errors? Yes, we say it's tyranny!

These are but three or four illustrations of the literally hundreds and hundreds of cases where our government has side-stepped the limitations supposedly placed on it by the Constitution, whereby the rights of the people have been usurped.

What better way to observe the Bicentennial than to examine these cases all across the land? Who knows, we might end up rolling back the forces of tyranny!

Underground Church struggles bravely in Prague

Despite heavy-handed oppression, religion has far from disappeared

By Anne Tranter

Old Prague, capital of Communist Czechoslovakia, has been called one of the most beautiful cities in the world. Yet, when I visited the city this winter, I found the elegant buildings dowdy and tacky, urgently in need of fresh paint. Many of the historic buildings were also closed. All the old stone Catholic churches were unheated, including one where ice had formed over the holy-water font.

While the weather was cold and cheerless, the citizenry of Prague appeared warmly clad. There was grumbling that food supplies were better in the years before World War II, when Czechoslovakia was the only democracy in what is now the eastern block, but the people appeared to be well-fed.

Spiritually and culturally, this lively, literate nation is hungry, cut off from the Western Europe to which the heart of its people belong. Czechoslovakia is a closed country. In theory, a citizen can get a visa for the West once every three years, but in practice refusals happen often, and it is rare that a husband and wife are „allowed out” together.

In visiting Prague, I found the

people eager to talk and interested in the West. I also found that, in spite of the heavy-handed oppression of the government bureaucracy, the practice of the religion had far from disappeared.

Church services seemed well-attended, even daily Masses.

Church-going is more prevalent in the big city than in small towns or villages, since it is easier to escape the eyes of the authorities. Going to church can have a negative effect on one's career if it comes to the attention of one's superiors.

In church, the congregations are attentive, devout and quiet. Sermons are always given. However, there is no active congregational life, in the western sense. Such is not permitted in the Catholic churches. (Protestants, under less pressure from the state, are more fortunate in that respect.)

The workday in Prague starts at 7 a.m., so the 8 a.m. and 3:30 p.m. daily Masses attract mainly the elderly. At midday Masses, however, a real cross-section of Czech society is present.

Youths also attend Masses, a sign of the increasing interest among the young in religion. In a highly secularist, materialist state where few actually believe in strict Marxist ideology, Christianity is increasingly seen as representing the only authentic way of life. Two young medical

students I met at Mass said that there are many Christians on their faculty who despise those who, in the hope of advancing to top medical posts, joined the Communist Party.

The state has a complete stranglehold on the Church in the Czech lands. At this writing, eight of 13 dioceses have no bishop, despite prolonged discussions between the state and the Vatican. There seems to be no candidates that could satisfy both sides. The Czech leaders want bishops they can control; the Vatican has held a firm position that having bad bishops is worse than having no bishops.

Increasing interest in the Faith has not helped the situation of the Church. Two-thirds of seminary applicants are turned down. At the same time nearly a third, over 1,000 parishes, have no priests.

The state generally grants and withdraws clergy licenses at will. At any given time one can find between 200 and 500 priests otherwise employed.

Limitations on what we would expect as a normal part of clerical ministry are many. If a priest says a Mass in his house privately he can be imprisoned for up to two years. He would be accused of breaking Article 178 of Czech law which punishes those who „obstruct state supervision of the Church.” Priests are also prevented by a law from other normal ministrations, such as

visiting the sick and dying in hospitals (though sometimes sympathetic doctors let them in). I met one priest who had been given a life sentence and actually spent 15 years in prison. Now, though his health is ruined, he is still very busy in unofficial activities.

The only publication readily available to Catholics is the state-sponsored Catholic Weekly. Most of the material in the publication is about the highly unpopular government-controlled „Pacem in Terris” priests, an organization to which about half of the Czech priests belonged at one time. Since the Pope banned priests from taking part in political activities, membership has dropped to about 10 percent.

In one house I visited, I was

shown the „underground” Church press. Items included a church newspaper, a theological review, small works on the lives of the saints, and prayer books. There were also work books for parents to use with their children. (That material is necessary, since a formal request for religious instruction for children places children's chances for further education in jeopardy. Most parents will not make such formal requests.)

The courageous people I met were just a few of the hundreds involved in translating, duplicating and distributing religious literature. These people were also involved in counseling young Christians. They provide house groups and services to meet their need to belong to close, trusting groups.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)**